

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Urantia-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>Pääkirjoitus</i> <i>Guy Perron, Kanada</i>	<i>1</i>
<i>Vilahdus Jumalasta</i> <i>David Glass, Yhdysvallat</i>	<i>1</i>
<i>Opintoryhmät ja sisimmässä oleva henki</i> <i>Gaétan Charland, Kanada</i>	<i>4</i>
<i>Maailmanlaajuinen kylvötyö</i> <i>Rick Warren, Yhdysvallat</i>	<i>6</i>
<i>Matkalle lähtö – vaivalloinen harjoittelu</i> <i>Carolyn Prentice, Yhdysvallat</i>	<i>7</i>
<i>Mikä on Mestarin ohjelma?</i> <i>Phil Taylor, Yhdysvallat</i>	<i>11</i>
<i>UAI-konferenssi 2006</i> <i>Kathleen Swadling, Australia</i>	<i>13</i>
<i>Taivaallinen tilaisuus</i> <i>Alain Cyr, Kanada</i>	<i>16</i>

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja : **Guy Perron**
guyperon3@sympatico.ca
Apulaistoimittaja : **Carolyn Prentice**
cmp9q3@yahoo.com
Apulaistoimittaja **Alain Cyr**
alain_cyr@sympatico.ca
Käännösvastaava (ranska) **Jean Royer**
Käännösvastaava (espanja) **Olga López**
Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**
Taitto **M. Caoile**
Komitean puheenjohtaja **Will Sherwood**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi** ja **Martti Vanninen**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada
gaetancharland03721@sympatico.ca
Varapresidentti – **Seppo Niskanen** – Suomi
seppo.niskanen@mediakoti.fi
Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA
makurtz04@maplenet.net
Sihteeri – **Shirley Pelland** – USA
shirleypelland@comcast.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Carolyn Prentice** – USA
cmp9q3@yahoo.com
Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt Kuningaskunta
Garyurantia@aol.com
Tiedotuskomitea – **Will Sherwood** – USA
will@thesherwoodgroup.com
Konferenssikomitea – **Eddie King** – USA
edwinking@bellsouth.net
Opintoryhmäkomitea – **Rick Lyon** – USA
ricklyon@tctc.com
Levityskomitea – **Rick Warren** – USA
rewar@swbell.net
Käännöskomitea – **Peep Söber** – Viro
psober@hotmail.com
Sääntökomitea – **Jerry Prentice** – USA
gobearfoot@yahoo.com

Miksi meidän tulisi antautua Jumalan kumppaniksi?

Hyvät *Urantia-kirjan* ja *UAI Journalin* lukijat

Toivon, että olette tämän Journalin numeron ilmestyessä suurenmoisessa Hengen, Jumalan Hengen, ja meidän itse kunkin sisimmässä elävän Isän Hengen, vaikutuspiirissä.

Onko teillä koskaan ollut kokemusta Internetin *Urantia-kirja* -koulusta? Se on hieno tapa kokea sielujemme liitto; hieno tapa laventaa kosmista tietoisuuttamme ja lisätä hengellistä ymmärrystämme. Tässä on eräs kuluvan syksyn kurssilla esitetyistä kysymyksistä:

Miten ilmoituksen esittäjät kertovat meille Jeesuksen käyttäneen jumalallisia valtaoikeuksiaan ennen kastetapahtumaansa? Miksi tämän ymmärtäminen on meille tärkeää?

Mitä te vastaisitte? Kun tiedän, että hengellisestä elämästä kertominen on jumalallista, minun vastaukseni on tämä: Jeesus ei käyttänyt jumalallisia valtaoikeuksiaan ennen kastettaan, koska hän halusi kokea täydellisesti ihmiselämän ihmisenä. Hän oli ihminen ihmisten joukossa. Hän oli ”Ihmisen Poika”. Tämän ymmärtäminen on meille tärkeää, koska me voimme jumallista olemustamme kohti kehittyessämme elää hengellisesti samanlaisen elämän, sillä Jumala on antanut meille kaikki sen saavuttamiseen tarvittavat välineet. Jumala elää meistä itse kunkin sisimmässä ja Jumala on meidän Isämme, ja kuten Jeesuksesta, meistäkin voi tulla enemmän kuin ihmisiä, jos vain rakastamme Jumalaa.

Jumala rakastaa ensin ihmistä ja antaa hänelle kuolematomuuden – ikuisen todellisuuden – potentiaalin. Ja kun ihminen sitten rakastaa Jumalaa, hänestä tulee aktualisuudessa ikuinen. Ja mystisyys piilee tässä: mitä lähemmäksi Jumalaa ihminen rakkauden avulla tulee, sitä suurempi on tämän ihmisen reaalisuus – aktualisuus. Mitä enemmän ihminen vetäytyy pois päin Jumalasta, sitä lähemmäksi hän tulee epätodellisuutta – olemassaolon lakkaamista. Kun ihminen pyhittää tabtonsa Isän tabdon täyttämiseen; kun ihminen antaa Jumalalle kaiken, mitä hänellä on, silloin Jumala tekee tuosta ihmisestä

jotakin enemmän kuin tämä on. [1285:3]

Jeesus antoi isälleen kaiken, mitä hänellä oli, niin kuin mekin voimme antaa Jumalalle, Isällemme, kaiken, mitä meillä on; ja äärettömässä viisauudessaan Jumala on antanut meidän tehdä tuon perimmäisen päätöksen ja se on täydellinen ilmaus Hänen rakkaudestaan ja luottamuksestaan meihin.

Tässä numerossa näette ”Vilahduksen Jumalasta” ja sitten teille selviää, kuinka voitte parantaa Jumalan tutkiskeluanne käyttäen ”Opintoryhmää yhteyden tehostamiseksi sisimmässä olevaan henkeen” palvellakseen Jumalaa. Se voisi alkaa ”kiusallisena tapana”, mutta jos päätätte pitäytyä ”Mestarin ohjelmassa”, seuraavaksi teille avautuu ”Taivaallinen tilaisuus” ja koette yhä hengellisempää ihmisten välistä veljeyttä kuten monet sisaruksistamme viime kesänä Australiassa, ja siihen saatte apua lukemalla australialaisen sisaremmen ”Omakohtaisia vaikutelmia”.

Kun päätämme antautua Jumalan kumppaniksi kuten Jeesus päätti, saattaa tapahtua ja tapahtuu suuria asioita:

Mitä valaistunut ja barkäitseva ihmisen mielikuviutus, joka saa hengellistä opetusta ja ohjausta, haluaa täydestä sydämeästään ja epätsekkäästi tehdä ja olla, siitä tulee mitattavissa olevin määrin luovaa samassa subteessa kuin tämä kuolevainen omistautuu Isän tabdon jumalalliseen noudattamiseen. Kun ihminen antautuu Jumalan kumppaniksi, saattaa tapahtua ja tapahtuu suuria asioita. [1467:5]

Joko... olette sisimmässänne aloittaneet kumppanuuden Jumalan kanssa?

Vallitkoon Isämme rakkaus ja valo aina teidän keskuudessanne ja sisimmässänne.

Veljenne Hengessä ja rakastavassa palvelemisessa
Guy

Suomentanut Jouni Nurmi

Vilahdus Jumalasta

David E. Glass
Yhdysvallat

Jumalaa tunteva ihminen kuvailee hengellisiä kokemuksiaan – ei epäuskoisten vakuuttamiseksi – vaan uskovien mielenlennyksiä ja keskinäiseksi tyydytykseksi. [30:5]

Tämän pienen esseen aiheena on yksinkertaisesti ”vilahdus Jumalasta”. Tarkoitukseni on – uskovana toverinanne ja keskinäiseksi mielenlennyksenemme – kuvailla kokemaani hengellistä elämystä.

Kerron, mitä minulle tapahtui kesäkuun 12. ja 13. päivän välisenä yönä vuonna 2006, ja tämän lähes tunnannavirtaisen esityksen ajatukset, käsitykset ja kuvaukset yhtyvät ja sulautuvat kokemuksiin ja ajatuksiin, joita *Urantia-kirjassa* tavan takaa käsitellään. Missä mää-

rin henkilökohtaisen uskonnollisen elämäkseni suuruus, joka voi olla vain minun vastaanottokykyäni vastaava, ”tyydyttää” teitä, siitä riippuu se, kuinka ”mielentäylentäväksi” tämä kokemus teille muodostuu. Tähän kirjatut sanat ovat vain kyseisen kokemuksen varjo; toivon niiden kuitenkin olevan tälle asialle omistamane ajan ja kiinnostuksen arvoisia.

Kokemus alkoi ollessani vastaamassa erääseen sähköpostiviestiin. Viesti käsitteli sitä, miten ihmiset joutuvat tulemaan toimeen epämieluisien kokemustensa

kanssa ja miten ”epämiellyttävät” henkilöt eivät itse muista mitään ”huonoihin muistoihinsa” liittyvää herättyään mansiomaailmoissa. Koska tämä on totta, voimme yksinkertaisesti olla välittämättä tuon hetken ja nykyhetken välisestä ajasta, ja huonoista muistoista kärsivä henkilö voi vapautua niistä ollessaan vielä lihalisessa hahmossa. Vaikka ajatus ei ehkä kovin yllättävä meille *Urantia-kirjan* lukijoille olekaan, se voi olennaisesti vaikuttaa niihin, joille tämä ajatus on aivan uusi.

Vastauksena Zenin ajatukseen, jonka mukaan ”ensimmäinen ajatus on paras ajatus”, olen yksinkertaisesti päättänyt kertoa sähköpostiviestin sellaisena kuin se alun perin ilmaantui – parannellen ”ajatusten virtaa” ja selventäen sitä, silloin kun se tuntuu hyppelävän ajatuksesta toiseen:

Jeesus on sanonut: *Älkää masentuko siitä, ettette kykene täysin unohtamaan joitakin valittavia kokemuksianne. Erehdykset, joita ette kykene unohtamaan ajallisuudessa, unohtuvat ikuisuudessa.* [1739:3] Mikä lupaus! Mikä vapautus! Mutta arvatkaapa, milloin on ikuisuus: ikuisuus on NYT. *Urantia-kirjakin* määrittelee ikuisuuden finiittisin sanakääntein *iäti jatkuvaksi nykyhetkeksi* [1295:1]. Ikuisuus ei ole ”ajallista iätijatkuvuutta” – eräänlaista lineaarista lopullisuutta, joka jatkuu jatkumistaan, vaan pikemminkin sarja sisäkkäisiä syklejä, joissa kokemukset toistuvat toistumistaan, ja kehien jatkaessa kiertoliikettään niihin reagoidaan aina yhä paremmalla tavalla. Inhimillisessä olemassaolossa tämä kehitys voi liittyä seitsemän psyykkisen kehän tai kosmisen tason läpikäymiseen, jonka myötä yksilö tajunnassaan kiertyy alati sisäänpäin kohti tuota sisintä pyhättöä, ensimmäistä kehää. Tietoinen yhteydenpito suurenmoisen Suuntaajan kanssa käy silloin mahdolliseksi ja todennäköisemmäksi.

Uskon, että ikuisuudesta voi saada esimakua tai aktuaalisen ikuisuuden voi todellakin kokea ”tässä ja nyt”. Sisäisen ja ikuisen Ajatuksensuuntaajan yhteydenpito pohjimmiltaan ajallis-avaruudelliseksi luodun yksilön ylitietoisuudessa todennäköisesti mahdollistaa tämän.

Eräs ikuisuuden kokemisen tulkinta on, että ”ikuisuus” ei ”ala” meille ”ajallisille luoduille” ennen kuin olemme läpikäyneet ja saaneet päätökseen Havonan viimeisen kehän, Havonan viimeisen maailman. Kun heräämme Paratiisissa, me olemme ”ikuisia luotuja”. Taivasmatkalaisesta tulee kuitenkin fuusioituttuaan ”eräissä mielessä” sekä ikuisen menneisyyden että ikuisen tulevaisuuden luotu, kertoo ilmoittaja meille (1212:5). Sen kokeminen tulee olemaan varmasti paljon ihanampaa kuin sen kuvailu: ”Jumala on ihmisenä olemisen suurin kokemus.”

Tarkastelkaamme suurinta käsitettä, ylintä käsiteideaalia, jota pystymme pohtimaan: ikuisuutta. Kirjassa lukee:

Ihmisen käsitystä, jonka mukaan Kolminaisuuksien Kolminaisuus aktualisoituu asteittain kokemuksellisesti – ajallista näkökulmaa – pitää täydentää sillä lisäpostulaatilla, että tämä jo on faktuaalistuma – ikuisuusnäkökulmalla. [1174:1] – – mitään aktuaalista muutosta Infiniittisessä ei ole tapahtunut. Kaikki näennäiset kehityskulut johtuvat siitä, että kyvyt todellisuuden vastaanottamiseen ja kosmisen ymmärtämiseen ovat lisääntyneet. [1174:5]

Ajatuksensuuntaaja on infiniittisyyden osanen ja infiniittisyys on ikuista. En esitä näitä ajatuksia lietsokseni väittelyä tai edes keskustelua, vaan ennemminkin siksi, että nämä ajatukset olisivat hyödynnettävissä

tai tarkasteltavissa kaikissa mahdollisissa yhteyksissä. *”Tiedän, mitä olen kokenut, sillä minä olen hänen poikansa, joka on MINÄ OLEN.”* [1127:1] Kokemus itsessään pysyy sanoin kuvaamattomana, mutta ehkä siihen voi viitata ja toivottavasti sen voi tehdä helpommaksi kirjoittamieni sanojen – varjojen – avulla.

Ikuisuudessa jokainen Jumalan lapsi on viaton, synnitön ja virheetön, sillä ajallisuuden onnettomuudet ja erehdykset unohtuvat ikuisuudessa ja – jälleen – ikuisuus on NYT. Kokiemme ikuisuuden hetken, ikuisen nykyhetken, meidät vapautetaan jo näin aikaisessa vaiheessa sekä mahdollisista ongelmallisista, jäljelle jääneistä menneisyyden reaktioista että kaikesta hämmennyksestä tulevaisuuden epävarmuuden monimutkaisten kysymysten suhteen. Käsky ei kuulu ”tulkkaa täydellisiksi niin kuin minä olen täydellinen”, vaan paremmin ”OLKAA” täydelliset, vieläpä ”ajassa”, joka on ikuisuuden aliabsoluuttinen kvalifiointi.

Tämä kehitys synnittömyyteen on nähtävillämme Jeesuksen ihmisyyteen kuuluvassa tajunnassa, kun hän siirtyy kysymyksestä: ”Miksi sanot minua hyväksi?”, kysymykseen: ”Kuka teidän joukostanne tuomitsee minut synnistä?” Saatamme tulla ajatelleeksi: hyvä niin, mutta Jeesus oli aivan eri tasolla kuin me, Universaalista Isästä ja Iankaikkisesta Pojasta suoraan polveutuva ALASLASKEUTUVA Poika. Mutta menkäämme pidemmälle: on totta, että me olemme YLÖS-NOUSEVIA poikia; eikä persoonallisuutemme kuitenkin ole peräisin Universaalista Isältä; eikä sitä ole tehty Iankaikkisen Pojan universaalien persoonallisuusmallin mukaan? Jeesus oli jumalallinen, mutta eikö meidän sisimmässämme ole itse saman Jumalan tosiasiallinen osanen ja eikö meidän ole määrä (varsin pian, kosmisessa merkityksessä) fuusioitua tähän osaseen – Universaalisen Isän MINÄ OLEN -olevaisen Lähteeseen, Mikaelin Rinnakkaiseen Lähteeseen ja Suuntaajiemme yksinomaiseen Lähteeseen?

Muistakaamme samalla tavoin, että ”tulevaisuuden” kokonaisuniversumiaikakauden ”tulevat” ulkoavaruuden vyöhykkeet todellistuvat, mutta että toisessa mielessä nuo tosiasiat ovat ”jo” tapahtuneet, koska ne ovat nykyisen ajan finiittiseksi kutsumiemme kaikujen ”varhaisia edelläkävijöitä” tai ”esikaikuja”. Muistakaa myös, että absoluuttinen infiniittinen kosmos on ”ajaton”. Voimme lukea myös tällaisia selvityksiä:

Ihmisen, infiniittisessä kosmoksessa olevan finiittisen luodun, täytyy tyytyä vääristyneisiin heijastumiin ja laimennettuihin käsityksiin siitä äärettömästä, rajattomasta, koskaan alkamattomasta, koskaan päättymättömästä olemassaolevasta, jonka käsittämiseen hänen kykynsä eivät todellisuudessa riitä.

Mieli ei voi koskaan toivoa ymmärtävänsä Absoluutin käsitettä muutoin kuin yrittämällä ensin murtaa tällaisen realiteetin ykseys. Mieli on kaikkien eroavaisuuksien yhdistämistä, mutta silloin, kun tällaiset nimenomaiset eroavaisuudet puuttuvat, mieli ei löydä mitään perustaa, jonka varaan se voisi koettaa muodostaa ymmärrykseen tarvittavia käsitteitä.

Infiniittisyyden aikojentakainen lepotila vaatii segmentoimista ennen kuin ihminen yrittää sitä käsittää. Infiniittisyydessä on ykseys, joka käsillä olevissa luvuissa on ilmaistu MINÄ OLEN -olevaisena [1261:5–7].

Ja Suuntaajamme ovat itse MINÄ OLEN -olevaisen koettavissa olevia osasia! Näin ollen ”Infiniittisyys” on jossain määrin koettavissa olevaa jopa segmentoimattomassa yhtenäisyydessään. Hengellisen kehittymisen ja persoonallisuuden kehittymisen voi

kuvitella etenevänä löytöretkenä yhtä aikaa sekä ykseyteen että todellisuuteen.

Lienee tärkeää huomauttaa, että ”Infiniittisyys” ei ehkä ole sitä, mitä olemme alun perin saattaneet kuvitella sen olevan. Se ei ole vain äärettömän todellisuuden loppumattomuutta. Se on yhtä aikaa ykseyttä ja moninaisuutta. Siten ajallisen avaruuden moninaisuudet ja absoluuttisen tason ykseys ovat todellakin yksi todellisuus. Sen vuoksi *ffiniittisten älyllisten olentojen havainnoimana infinittisyys on luotujen filosofian ja finittisen metafysiikan suurin mahdollinen paradoksi* [1262:1].

Toimiessaan Paratiisin Kolminaisuuden Jumaluuk-sien ja siksi itse Kolminaisuuden ikuisena Lähteenä MINÄ OLEN -olevainen on ”iankaikkisesti” ensisijainen niiden suhteen, ja MINÄ OLEN -olevainen on Paratiisin- Ajatuksensuuntaajiemme Lähde. Näin ollen minusta vaikuttaa siltä, että kokiessamme Ajatuksensuuntaajan ylitaunnassamme saattaisimme nähdä vilahdukselta hiukkasen MINÄ OLEN -olevaista, kaiken todellisuuden alkuperäistä Lähdeä, ja kun meidän on sitten kerran määrä fuusioitua, meidän on määrä yhtyä infinittisyyden kvalifioituun absoluuttiseen osaseen.

Luullakseni Suuntaaja onkin ”taivaan valtakunta teidän sisimmässänne” ja keskiväliolentojen mukaan juuri tämä oli eräs merkityksistä, joita Jeesuksella oli mielessään, kun hän käytti termiä ”taivaan valtakunta” (vrt. lukua 170). Koska Infinittisyyden todellisuus ja Ajatuksensuuntaajan läsnäolo ovat jo olemassa *de facto* ja jo todistettu asia, ei ole tarpeen ”kamppailla ihmisten kanssa” valtakunnan perustamiseksi. Jeesus on sanonut: ”Älkää kiistelköt ihmisten kanssa” (1577:3, 1593:0, 1932:2, 1956:0). Eläkää elämäänne väkivallasta kieltäytyen. Liitän nyt yhteen nämä ajatukset: MINÄ OLEN -olevainen on. Se ON NYT. Ja ikuisuudessa, joka on NYKYHETKI, me ON MYÖS NYT. (Tiedän kyllä, että tuo äskeinen on huonoa kieltä, mutta mahdollisimman oikein siihen nähden, mitä mielelläni kutsun ”eksistentiaalisiksi aikamuodoksiksi” – esitän kaikki aikaan liittyvät ilmaisumme menneen, nykyisen ja tulevan ajan ”empiirisessä aikamuodossa”). Yhteys Suuntaajaan tulee mahdolliseksi, kun jollakin tavalla saavuttaa NYT-tilan, mikä vastaa jumalatietoisuutta ja lähentelee infinittisyyden kokemusta. Tämän kokemuksen on syytä olla rajallinen, jos aiomme pysyä inhimillisissä ajallis-avaruudellisissa matka-asuissamme. Mutta fuusio ON mahdollinen niille, joilla on toisenlaiset edellytykset, ja edistyneillä valon ja elämän planeetoilla kuolevaiset fuusioituvat – siinä ei ole mitään epätavallista – mutta harvemmin Urantialla.

Sallikaa minun nyt tehdä ajatusloikka: tietämättömyys ei ole autuutta – se on autuuden vastakohta, koska se johtaa ennakkoluuloihin (asenteeseen, joka ei tunnista ykseyttä); ja tietämättömyys ja ennakkoluulot ovat hengellisen kasvun – Suuntaaja-yhteyteen johtavan polun – varsinaisen autuuden, pääasialliset hidastimet.

Yhä pitemmälle pääsevä todellisuuden käsittäminen merkitsee samaa kuin Jumalaa lähestyminen. [2094:2]. Ja *Urantia-kirjan* tutkiminen ON tapa saavuttaa vähitellen kasvava ymmärrys todellisuudesta. Välillisesti tosiasiat, merkitykset ja arvot tekevät ”urheaksi”, koska ne tekevät ”pelottomaksi”. Tämä käy päinsä, koska todellisuuden enenevä ymmärtäminen johtaa Jumalan luo, ja Jumala on rakkaus, ja rakkaus karkottaa pelon. Kun vaikeudet nujertavat, kuten Urantian historiassa näyttää säännöllisesti tapahtuvan, niin se, että pitää kiinni ohjelmasta

valtakunnan ”perustamiseksi” – että tekee sen todelliseksi muidenkin kuin jo kyseessä olevien tietoisuudessa – (todellisuuden infinittisyys ja infinittisyyden todellisuus) tekee pelottomaksi.

Ajattomassa mielessä Havonan ja suuruniversumin, evolutionaaristen ajallisuuden universumien, välillä ei tosiasiaa ole eroa. Jumalalle kaikki aika on läsnä joka hetki, ja ylitaajuudessa yhteydessä Suuntaajaan tuo tietoisuus ajattomasta täydellisyydestä on ihmisen tietoisuuden käytettävissä. Eikä tätä tulisi käsittää niin, että kokemus olisi vähempiarvoista. Kokemus itse asiassa lisää kykyä jumalatietoisuuden käsittämiseen, sillä se lisää todellisuuden ymmärrystä. Vilahdus ihmiskunnan viattomuudesta ikuisuudessa ja sen NYT tapahtuva yhdistäminen hengen linnoituksen järkähtämättömyyteen antaa meillekin mahdollisuuden sanoa: ”Isä, anna valistumattomille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.” Jumalan kokeminen sisimmässään on sama asia kuin Jumalan kokeminen kaikkialla, myös muissa ihmisissä. Tämä johtaa toisten persoonallisuuksien infinittisen arvon ymmärtämiseen, mikä on tärkein arvo taivaan valtakunnan todellisuudessa.

Fuusio käsittää ykseyden infinittisyyden osasen – koko kosmoksen absoluuttisen syyn hiukkasen – kanssa, ja se johtaa elämän ja persoonallisuuden rajoittamattoman kehittymismiskykyyn. Fuusio on viimeiseen universumiaikakauteen liittyvää eksistentiaalista kokemusellisuutta, samalla kun se osallistuu korkeimmuuden ja perimmäisyyden kasvuun, todellistumiseen ja yhdistämiseen.

Vaikka et voi todistaa muille ihmisille, että olet löytänyt Jumalan, Jeesus on sanonut:

– *–kaksi positiivista ja voimallista todistusta siitä tosiasia on – olemassa, että olette Jumalaa tuntevia, ja nämä ovat:*

Jumalan hengen hedelmät, jotka tulevat näkyviin päivittäisessä arkielämässänne.

Se tosiseikka, että koko elämäntapanne tarjoaa positiivisen todisteen, että olette kuoleman jälkeisen eloonjäämislöytöretken vuoksi panneet varauksetta alttiiksi kaiken, mitä olette ja mitä teillä on, toteuttaessanne toivettanne sen ikuisuuden Jumalan löytämisestä, jonka läsnäolosta olette saaneet esimakua jo ajallisuudessa. [1733:2–4]

Apostolit olivat tietenkin Jumalaa tuntevia miehiä. Ja muutamat heistä osoittivat suurempaa rohkeutta ”kuin kaikki tämän maailman armeijat”.

Jeesus on sanonut:

Häpeä niille väärille uskonnonopettajille, jotka haluaisivat kiskoa nälkäiset sielut takaisin hämärään ja kaukaiseen menneisyyteen ja jättää heidät sinne! Ja niin nämä epäonniset ihmiset ovat tuomitut pelästymään jokaista uutta löytöä, samalla kun jokainen uusi totuuden paljastus saa heidät ymmälleen. Profeetta, joka sanoi ”hyynen rauballisuutensa säilyttää se, jonka mieli pysyy Jumalassa”, ei ollut mikään pelkästään älyn pohjalta arvovaltaiseen teologiaan uskova. Tämä totuutta tunteva ihminen oli löytänyt Jumalan; hän ei pelkästään puhunut Jumalasta. [1731:4]

Eikö älyyn pohjautuva arvovaltainen teologia ole unohtanut meidät Jeesuksen aikoihin? Sallinette minun huomauttaa, että niin se on tehnyt. Hengellisyydelle on laajemmassa mitassa enemmän edellytyksiä nykyään kuin noina aikoina, tästä hetkestä tai NYKYHETKÄSTÄ alkaen, koska sovituksen ja pelastuksen teologinen pysähtyneisyys ”tapahtui” menneisyydessä. Mutta Jumala ON, NYT, ja on koettavissa kokemukselli-

sesti ja eksistentiaalisesti sekä nyt että NYKYHETKESSÄ, sillä kehämäisenä (ikuisuus ON kehämäinen) Jumala on eksistentiaalisesti infiniittinen NYKYHETKI ja hän on meissä NYT ja koettavissa NYT. Onhan kyseessä varmasti ”pätevä kokemus”, mutta se on myös ”kvalifioimaton” kokemus. Ikuisuudessa on yksi Absoluutti, Jumala, MINÄ OLEN -olevainen, Suuntaaja, joka on NYT. Olen tehnyt todistelustani, joka ei

perustu järkisyihin, kehämäisen, mutta se on aivan jostain muuta kuin kehäpäätelmä, looginen virhepäätelmä. Jumalakokemus tosiaankin ylittää logiikan, joka sisältyy sanontaan ”siunatkoon Jumala meitä joka ainoaa”. Siunatkoon Jumala meitä, jok’ikuista.

[T]ämä valtakunta, josta te saarnaatte, on sisimmässänne oleva Jumala. – Jeesus [1569:2]

Kääntänyt Jouni Nurmi

Opintoryhmät ja sisimmässä oleva henki

Gaétan Charland
Kanada

VAIKKA TÄSSÄ KUVAILTU MENETELMÄ *Urantia-kirjan* opiskelemiseksi ryhmissä tehostaa hyvin sisimmässä olevan hengen havaitsemista ylitietoisuuden alueella, se ei välttämättä ole sen parempi kuin monissa toimivissa *Urantia-kirjaa* opiskelevissa ryhmissä käytetyt muut menetelmät, eikä se pyri korvaamaan niitä.

Tätä menetelmää on kehitelty monivuotisten tutkimusten kuluessa monien ihmisten toimin ja todellisten kokemusten myötä tarkoituksena löytää keinot käsittää *Urantia-kirjan* kirjoituksista, toisten ymmärtämisestä ja ennen kaikkea ylitietoisuuden alueelta – jossa sisimmässä oleva henki ilmaisee itseään – löytyvä hengellinen totuus.

Tällaisen opintoryhmätoiminnan etuna on se, että kohentaessaan hengellistä ymmärrystä se lisää opetus- ja johtajantaitoja. Näitä kykyjä voi kohentaa vaihtamalla vetäjän tehtävää osallistujien kesken siinä vaiheessa, kun nämä ovat valmiita ottamaan velvollisuuksia vastaan, ja ovat sen verran kokeneita, että ymmärtävät taustalla olevat periaatteet riittävän hyvin. Jotta voisi opettaa, täytyy olla tietoa; tähän menetelmään totuttamiseen tarvitaan monta opintokertaa, joten olettehan kärsivällisiä.

Tämä menetelmä kehittää osallistujissa myös harmoniaa ja hengellistä kasvua, kunhan he vain toteuttavat oppimaansa käytännössä. Toiminta on välttämätön tekijä kasvuille, eikä mikään määrä tietoa, edes hengellistä tietoa, voi korvata aitoa kokemusta. Jokaisen tätä menetelmää käyttävän osallistujan on kohdistettava katseensa elämän käytännölliseen puoleen. Hengellisten merkitysten joskus hypoteettinen ja epärealistinen, irrallaan jokapäiväisen elämän todellisuudesta oleva, tutkiminen loputtomine keskusteluineen voi opintoryhmissä haitata osallistujien hengellistä kokemusta.

Opintoryhmän johtajan on keskityttävä kolmeen erittäin tärkeään näkökohtaan ja päämäärään:

Urantia-kirjan opetusten henkisen ja hengellisen ymmärtämyksen edistäminen.

Osallistujien hengellinen kasvu.

Opettajien ja johtajien kouluttaminen.

Tämän menetelmän perimmäiset periaatteet ovat erittäin yksinkertaiset ja helpot ymmärtää. Ne tukeutuvat pääasiallisesti *Urantia-kirjan* sisältämiin hengellisiin totuuksiin ja opetuksiin. Ne käyttävät hyväkseen ihmispersoonallisuuden toiminnan korkeampia puolia ja antavat suurta arvoa sen mahdollisuuksille. Nämä periaatteet ottavat myös huomioon sisällämme asuvan

hengen sisäisen toiminnan sekä sen helyttämättömät ponnistukset mieleemme hengellistämiseksi.

Perimmäiset periaatteet:

- Osallistujan vilpitön halu tietää ja kokea hengellinen totuus.

- Sen käsittäminen, että ymmärtämämme totuus riippuu omasta persoonallisuudestamme ja elämäntodellisuudestamme.

- Sen käsittäminen, että hengellisillä veljillämme ja sisarillamme on jokaisella erilainen käsitys ymmärtämistämme totuudesta ja erilainen näkökulma siihen

- Sen käsittäminen, että Ajatuksensuuntaaja tarvitsee täysimääräistä yhteistyötämme juurruttaessaan ylitajuntaamme jokaisen totuuden, jonka pyrimme ymmärtämään.

- Sen käsittäminen, että ryhmässä, joka on omistautunut totuuksien hengelliselle ymmärtämiselle ja oivaltamiselle, Suuntaajat pystyvät koordinoimaan kunkin osallistujan ponnistelut ryhmän harmonian lisäämiseksi.

Tietyt *Urantia-kirjan* luvut soveltuvat tämän menetelytavan mukaan käsiteltäviksi muita paremmin. Planeetan ja sen elämän evoluutiota käsitteleville luvuille saattaa sopia toisenlainen lähestymistapa. Tästä lähestymistavasta saattaa todennäköisesti olla enemmän hyötyä luettaessa kaikkia Jumalaa, ihmisen sisällä olevaa henkeä tai hengellistä kasvua käsitteleviä lukuja. Kirjan luvut ovat itsessään tärkeitä, mutta niiden avulla pyritään saamaan hengellisiä ja uskonnollisia kokemuksia.

Kun uusia lukijoita on paikalla, tästä menetelmästä kiinnostuneiden opintoryhmien johtajien tulisi olla heidän kohdallaan varovaisia. On paljon hyödyllisempää ja asianmukaisempaa, jos kukin osallistuja on aiemmin lukenut *Urantia-kirjan* kokonaisuudessaan ja tullut paikalle toivein sen syvällisemmästä ymmärtämisestä. Tämä menetelmä ei ole riippuvainen vain älykkyydestä tai intellektuaalisesta tarkkanäköisyydestä. Mikäli vetäjä on kyvykäs ja osaa innostaa opintoryhmiä, hän tietää, että uusien lukijoiden kohdalla toisenlaiset menetelmät ovat nyt puheena olevaa soveliaampia.

Opintoryhmien johtajien tulee ymmärtää ryhmädynamiikkaa. Isot ryhmät saattavat olla kannustavia, mutta yhtä lailla niiden koordinointi tapaa olla vaikeampaa. Katsahtakaa Jeesuksen esimerkkiin; hän antoi opetusta usein pienille ryhmille. Erittäin hyvä on seitsemän hengen ryhmä, eikä lukumäärän tulisi koskaan olla kahtatoista enempää. Siinä tapauksessa, että ryhmä kasvaa tätä suuremmaksi, tulisi muodostaa toinen ryhmä.

Dynaamisuus ja toiminta

Opintoryhmän valitessa tämän toimintatavan jokaisen osallistujan tulisi olla selvillä sen säännöistä. Menetelmä omistautuu hengelliselle ymmärrykselle ja kasvulle. Olisi sen vuoksi varsin luontevaa aloittaa opintotilaisuus lyhyellä äänettömällä rukouksella sisimmässä olevalle hengelle.

Suuntaviivat

- Johtaja valitsee luvun, joka vastaa ryhmän hengellistä kehittyneisyyttä. Muista, että kirjan lukujen avulla pyritään hengelliseen kokemukseen.

- Johtaja päättää, kuka aloittaa lukemisen; hän päättää aiheen monimutkaisuudesta riippuen, kuinka monta tekstin kappaletta kunkin osallistujan tulisi lukea (yleensä korkeintaan kaksi tai kolme).

- Osallistujan luettua osuutensa hänen olisi hyvä kertoa ryhmälle oma käsityksensä tekstistä. Hänen tulisi yrittää tosissaan ymmärtää niin hengelliset kuin älyllisetkin merkitykset.

- Eräs keino osallistujan kertoa käsityksensä siitä, mitä on ymmärtänyt, voi olla se, että käyttää hyväkseen todellisen elämän kokemuksia.

- Keskustelun tulisi aina pysyä tosiasioihin perustuvana ja keskittyä todellisen elämän sovelluksiin.

- Osallistujan kertoessa oman käsityksensä muita osallistujia kannustetaan kuuntelemaan sitä tarkkaavaisesti, ettei ajatusten virtaa häirittäisi. Kannustetaan myös rukoilemaan kertojan puolesta.

- Lukijan kerrottua oman näkemyksensä muiden osallistujien olisi hyvä kertoa oma käsityksensä samoista kappaleista. Muiden kertomaa ei kukaan saa arvostella, saa tehdä vain lisäyksiä.

- Ainoastaan yksi henkilö saa puhua kerrallaan. Muiden on kohteliaasti kuunneltava ja odotettava vuoroaan.

- Mieliä vaihtaminen on kielletty. Kysymyksessä ei ole keskustelu. Keskustelut ja väittelyt kuuluvat älyllisen mielen maailmaan; hengelliselle oivaltamiselle ja Suuntaajan vaikutukselle ne eivät ole otollisia.

- Kaikkien osallistujien kerrottua käsityksensä johtaja voi tehdä lisäyksiä esitettyihin ajatuksiin tai tehdä

yhteenvedon niistä. Sitten kun jokaiselle on annettu perusteellinen mahdollisuus kertoa mielipiteensä, johtaja tavallisesti esittää loppupuheenvuoron ja pyytää sitten toista osallistujaa jatkamaan lukemista.

- Ketään ei tulisi pakottaa kertomaan käsitystään. Jotkut ihmiset ovat aluksi hyvin arkoja eikä heillä ole itseluottamusta, mutta ajan ja arvonnannon myötä he kasvavat ja alkavat esittää ajatuksiaan.

- Johtaja on vastuussa sovusta ja kurista ryhmässä, ja hänen tulisi tarpeen vaatiessa hillitä joitakuita osallistujia, jotka mahdollisesti haluaisivat käsitellä muita kiinnostavia aiheita.

- Häiritseviä tekijöitä on oltava mahdollisimman vähän; jopa veden kaataminen voi estää tajunnan virtauksen mielessä. Suuntaajalle on tärkeää, että mieli kykenee ylitietoisuuden tasolla vastaanottamaan Suuntaajalle tärkeitä merkityksiä.

Jos osallistujilla on tiettyjä tekstinkohtia tai merkityksiä koskevia kysymyksiä, johtaja voi tiedustella, haluaisiko joku vastata kysymyksiin; tai päättäessään toisin hän voi vastata niihin kierroksen lopuksi.

Hyvä käytäntö on, että tällaisen ryhmän johtajat valmistautuvat rukoilemalla ennen kokousta. Jäseniä voi pyytää tekemään samoin.

Jos jokaisella osallistujalla on oikea asenne, ja heidän mielensä on täysin keskittynyt ryhmän hengelliseen päämäärään, niin jokainen voi hyvin syvästi kokea totuuden hengellisen ymmärryksen. Tämä koskee myös näiden ryhmien johtajaa.

Kuvailtua opintoryhmän johtamismenetelmää voi tehostaa merkittävästi siten, että valitaan erityisaiheita erityisiä päämääriä ajatellen. Sitä voi käyttää apuna myös järjestettäessä työryhmien kokouksia, joihin jokaisen osallistujan on valmisteltava lyhyt esitys ennalta määrätystä ja tällaisessa ryhmässä käsiteltävästä aiheesta. Tällaisen työryhmän puhujat kutsutaan sitten auttamaan heidän puheisiinsa pohjautuvien työryhmien toimintaa. Sanottujen työryhmien kokouksien seurauksena jopa viidelle kuudelle puhujalle voidaan antaa vastaavanlaiset työryhmät. Näin täydennetään johtajien ja opettajien koulutusta.

Toinen tapa kerrotunlaisen menetelmän tutkimiseksi edelleen on se, että osallistujat tekevät silloin tällöin yhteenvedon ennalta määrättyyn ja ryhmän aikaisemmin lukemaan kirjan lukuun sisältyvästä yhdestä kokonaisesta jaksosta, ja esittävät tämän yhteenvedon lyhyenä esityksenä muille ryhmän jäsenille. Tämä tekee mielen kohdistamisen helpommaksi ja parantaa Suuntaajan työskentelyä. Muistatthän, että Suuntaaja tarvitsee aina myös omia toimiamme todellistaakseen sielujemme kasvumahdollisuudet.

Mikään ei ole parempaa kuin todellinen kokemus, joten tutkikaa ja soveltakaa iloiten tätä menetelmää opintoryhmiinne. Olkaa kärsivällisiä; omalla kohdallani tarvittiin enemmänkin kuin pari opintokertaa ennen kuin havaitsin mitään mainittavia tuloksia.

Suomentanut Jouni Nurmi

Maailmanlaajuinen kylvyö

Rick Warren

UAI:n levityskomitean puheenjohtaja

Levitystyö: Yleiskatsaus ja suunnitelma

Maailmanlaajuinen kylvyö saavuttaa huippunsa silloin kun muuttamaton ilmoitus on ymmärrettävässä muodossa kaikkien saatavilla. Kylvyö alkoi 1955 kirjastoihin sijoittamisen kautta. Monilla englantia tai espanjaa puhuvilla kansalaisilla on ilmoitus nyt käytettävissään tämän matalaprofilisen menetelmän ansiosta. Myöhemmin Internet on vielä lisännyt tietoisuutta ja ”Urantia”-sanon käyttöä useissa kielissä.

Riippuen siitä kuinka täysin ”kylvetty” määritellään, on siitä työstä nyt tehty vain pieni murto-osa. Jos kuvittelet maapallolle merkityksi *Urantia-kirjan* tiheysalueet, niin eniten väriä näkyisi englantilaisella, espanjalaisella, ranskalaisella ja suomalaisella kielialueella. Kaikki muut kielialueet olisivat myös merkittyinä mutta harvaan kylvettyinä.

Pohjois-Amerikan mantereeseen säännöllisestä, 1955 alkaneesta kylvöstä johtuen, kirja on nyt siellä useimpien kirjastosysteemien saatavilla. Ja suurimmalla osalla Kanadan ja Amerikan kirjakaupoista kirja on jo hyllyllä tai on tilattavissa. Internetissä se on yleisesti saatavilla (Kiina voi nyt tai myöhemmin olla poikkeuksena). ANZURA on kylvänyt ainakin kertaalleen koko Australian. Lopuille Yhdistyneistä Kuningaskunnista ilmoitus on saatavilla jossakin muodossa mutta vaatii enemmän huomiota.

J. J. Benítezin science fiction kirjoitukset yhdessä 2000 kirjan levityksen kanssa Latinalaiseen Amerikkaan vilkastuttivat merkittävällä tavalla *El Libron* imua jopa romahtavilla kirjamarkkinoilla ja köyhyyden vaivoilla alueilla. Vähävaraisten alueiden kirjastoihin, opistoihin ja vankiloihin tapahtuva toistuva kylvyö on tärkeää, koska se saattaa olla ainoa tie toimittava ilmoitusta paikallisille asukkaille.

Espanjankielisen alueen, Meksikosta Kap Horniin, kohdalla kylvyö ei ole lähelläkään valmista. Monet kansat tarvitsevat lisää levitystyötä. Espanjassa kylvää suorittavat UAI:n jäsenet mutta suurin osa muuta Eurooppaa on kylvämättä. Italia, Saksa ja Romania tarvitsevat kaikki tätä alustavaa valmistelua niin, että kysyntä syntyy ja käännökset levittäytyvät kirjojen vähittäiskauppoihin kaikilla näillä kielialueilla.

Mitä kylvämiseen tulee niin useat käännökset ovat alkaneet vaivalloisesti paitsi ranskan- espanjan- ja suomenkieliset. Suomalaiset ovat työllistettyinä tuottamalla käännöksiä naapureilleen, kylvämällä naapurimaiden alueille. Liettualaiset ja venäläiset käännökset on julkaistu ja ne vaativat paljon valmistelemaa huomiota. Vuosikymmenen loppuun mennessä japanilaiset ja kiinalaiset käännökset ovat valmiina levitykseen.

Mark Bloomfield ja muut ovat tehneet esikylvöä osaan Aasiaa ja Etelä-Amerikkaa. Mark on laatinut

aikataulun toiselle kierrokselle Afrikkaan vuoden 2007 alkuun. Seuraavaksi hän suunnittelee kylvömatkaa portugalilaiseen Brasiliaan. Molemmille matkoille tarvitaan noin 3000 kirjaa.

Osana UAI:n levityskomitean pitkän tähtäimen strategiaa on ”Maailmanlaajuinen kylvyöprojekti”, joka on nyt esitelty nuoremmille lukijoille. Heitä on rohkaistu viemään Urantia-säätiön esittelylehtisiä sopiviin kohteisiin, erityisesti yliopistoihin ja opistoihin. Säätiön verkkosivuilta voi ladata ilmaiseksi näitä lehtiä ja tulostaa ne sitten. Levityskomitealla on helposti saatavilla varasto ”kylvökirjoja”, jos nuoret lukijat / kylvön suunnittelijat sattuisivat niitä tarvitsemaan. Tämän projektin myötä kaikkia lukijoita iästä riippumatta houkuttellaan auttamaan tekstin levittämisessä.

Levityskomitea toimii pienellä budjetilla mutta jos sillä olisi käytettävissä kylvyötyöhön korvamerkittyjä varoja niin aluksi pyydetäisiin 50.000 dollaria.

- Näitä varoja käytettäisiin 3000 kirjan hankintoihin Markin suunnittelema matkoja varten ja ehkä niillä korvattaisi jonkin verran kenttätyöntekijöiden, kuten Markin kuluja.

- Näillä varoilla ostettaisiin myös kirjoja reserviin, nuorisoryhmien jäsenten käyttöön, jotka levittävät ilmoitusta kampuksilla säätiön esittelylehtisten avulla.

Levityskomiteaa pyydetään usein avuksi arvokkaihin projekteihin mutta niihin ei aina voida suostua rajallisten varojen vuoksi. Odotetaan, että löytyisi varakas avustaja, joka olisi halukas rahoittamaan tällaisia levitysprojeekteja. Tekstin täydellinen levittäminen saattaa kestää toiset 900 vuotta. Kaikki riippuu siitä kuinka huolellisesti teemme suunnitelmamme, idätämme siemenet ja sen jälkeen hoivaamme ilmoituksen juuristoa.

Jokaisella sukupolvella on etuoikeus ja velvollisuus viedä muuttumaton teksti eteenpäin; varmistaa, että uusia käännöksiä tehdään ja kylvetään. Jos tämä työ vetoaa sinussa olevaan palvelun aistiin niin ota yhteys levityskomiteaan. Apua tarvitaan sekä rahoitukseen, että kentälle. Tämän kylvyön tekemiseen tarvitaan monia yhteistyöhaluisia ja omistautuneita lukijoita. Kaikki apu on tarpeen kunniallisen lopun saavuttamiseksi.

Kiitoksia ajastasi ja tarkkaavaisuudestasi. Ole hyvä ja tuo esille mahdolliset kommentit tai ehdotukset, jotka voisivat auttaa viemään maailmanlaajuista kylvyötyötä yhden askeleen lähemmäksi täyttymystä.

Rick Warren

UAI:n Levityskomitean puheenjohtaja
rewar@swbell.net

Kääntänyt Martti Vanninen

Matkalle lähtö – vaivalloinen harjoittelu

CAROLYN PRENTICE
Yhdysvallat

Kukin apostoliopettaja opetti omaa näkemystään valtakunnan evankeliumista. He eivät millään muotoa pyrkineet opettamaan täsmälleen samalla tavoin. Mitään teologisten opinkappaleiden yhdenmukaistettuun tai dogmaattiseen muotoon pukemista ei esiintynyt. Vaikka he kaikki opettivat samaa totuutta, jokainen apostoli esitti silti oman henkilökohtaisen tulkintansa Messarin opetuksesta. Ja Jeesus antoi tukensa ajatukselle, että näin menetellen tuli esille henkilökohtaisen kokemuksen moninaisuus valtakuntaan liittyvissä asioissa, – –. [1658:1]

Toivon, että olet suorittanut artikkelin Orastava tietoisuus kuusi jaksoa. Sen matkaosuuden tarkoituksena oli herättää tietoisuus siitä, että sinut on kutsuttu opettamaan, että sinulle annetaan tilaisuuksia opettamiseen ja että voit oppia opettamaan ohjauksen ja oman ajattelun avulla. Toivon myös, että ajattelemalla erilaisia opettajia, joista sinulla on kokemuksia, olet havainnut, että opettaminen tapahtuu monilla eri tavoilla eikä ole olemassa mitään idioottivarmaa opetustekniikkaa. Mutta olet ehkä huomannut, että niillä, joita olet pitänyt hyvinä opettajina, on ollut jotakin yhteistä: kiintymys opettettavaan aiheeseen ja sellainen esittämistapa tai tapa, jolla he antavat sinun tehdä omia löytöjä, jonka sinä yksilönä koet järkeväksi.

Oletan siis, että tälle matkalle lähtö osoittaa, että olet kiintynyt *Urantia-kirjaan* ja muihin aiheisiin, joita ehkä tulet opettamaan. Tästä artikkelista opit kolme perustekniikkaa, joita opettajat käyttävät tehdäksään aiheesta oppilasta kiinnostavan ja häntä hyödyttävän. Lisäksi opit, miksi tämän vaiheen nimenä on vaivalloinen harjoittelu, ja sitten lähdet opetusmatkasi seuraavalle osuudelle.

Perustekniikat

1. Kuuntele

Oikea opettaja säilyttää älyllisen rebellisyytensä pysymällä iäti opiskelijana. [1433:2]

Jos olet lukenut tehtäväksi annetut luvut 123–134, olet luultavasti huomannut, että Jeesus käytti runsaasti aikaa ihmisten tarkkailemiseen, kuuntelemiseen ja ihmisiin tutustumiseen. Niinpä ensimmäinen ohje kuuluu, että voidaksesi olla tehokas opettaja sinun on tunnettava oppilaasi; sinun on oltava halukas oppimaan aina lisää ihmisistä. Tähän opettaminen perustuu. Ehkäpä ajattelit lukiessasi em. lukuja, että kaikella sillä ajalla, jonka Jeesus käytti saadakseen tietää, miten ihmiset elivät, oli jotakin tekemistä hänen lahjoittautumiskokemuksensa kanssa. Ja se on totta. Mutta tämä syvälinen ja henkilökohtainen ymmärtämys auttoi Jeesusta myös tulemaan mestariopettajaksi. Et voi opettaa ketään, ellet osaa katsoa ko. ongelmaa tai asiaa hänen näkökulmastaan. Tämä on asian ydin. On eri asia omata jonkinlaista älyperäistä tietoa toisista ihmisistä, esimerkiksi tietää, että edessäsi oleva henkilö on miespuolinen, valkoihoinen, 27-vuotias, työskentelee tehtaassa ja on suorittanut kaksivuotisen korkeakoulututkinnon. Mutta sen ymmärtäminen, millaista hänen elämänsä on, mikä on hänen maailmankatsomuksensa,

on hyvin erilaista tietoa. Et voi oppia ihmisten käsityksiä kirjasta. Niistä sinun on otettava selvää heiltä itseltään, ja se tapahtuu parhaiten kuuntelemalla ja kuulemalla heitä.

Monilla meistä on ollut seuraava turhauttava kokemus: Meillä on jokin tietokoneongelma, ja niinpä soittamme asiantuntijalle tukipalveluun. Puhelimeen vastaava henkilö ei oikeasti kuuntele meitä vaan alkaa tyrkyttää ohjeita: tee sitä tai tätä. Tiedämme, ettei hän ole todella kuullut meitä, ettei hän todella kuunnellut, mikä ongelmamme on. Hänelle me olemme vain yksi uusi soittaja. Niinpä hän jatkaa ratkaisujen ehdottamista ongelmaan, jota meillä ei ole, ja me kerromme hänelle yhä uudelleen, ettei hänen ratkaisunsa korjaa ongelmaamme. Tätä jatkuu jatkumistaan, kunnes hän lopulta siirtää puhelun toiselle asiantuntijalle. Neljännen ongelmaamme käsitellen ihmisen jälkeen puhumme lopulta henkilölle, joka todella kuuntelee meitä tarkkaavaisesti. Ehkä tämä henkilö jopa tekee meille ennen neuvojensa antamista muutamia kysymyksiä, ehkä esittäen omin sanoin sen mitä sanoimme – ja kysyy sitten, sitäkö tarkoitimme. Ja koska tämä henkilö todellakin ymmärtää ongelman meidän näkökulmastamme, löydämme siihen toimivan ratkaisun.

Muista, miltä sinusta tuntuu, kun sinulle käy näin – olet ymmälläsi, hämmentynyt ja suorastaan harmistunut. Tuo henkilö sai sinut tuntemaan itsesi typeräksi yrittämällä opettaa sinulle jotakin, jonka jo tiesit, – eikä sitä mitä itse asiassa kysyit. Tämä on ratkaisevan tärkeä läksy, joka sinun tulisi oppia jo opettajanurasi alussa – ja jatkaa sen opettelua päivittäin.

Olen kokenut tämän opettamiseen liittyvän ongelman molemminpuolisesti – sekä opettajana että oppilaana – arkipäiväisen, akateemisen ja hengellisen opetuksen kohdalla. Varmistu siitä, että ymmärrät, mitä oppilas kysyy. Kuuntele kaikessa rauhassa, tee kysymyksiä ja esitä asia omin sanoin, ennen kuin tarjoat oppilalle vastaustasi. Monissa kuvauksissa Jeesuksen elämän tapahtumista emme saa yksityiskohtaista tietoa siitä, mitä Jeesus sanoi ja kysyi. Mutta huomaamme, että hän ryhtyi keskustelemaan ihmisten kanssa, teki heille kysymyksiä ja otti heistä selvää, ennen kuin antoi heille mitään neuvoja. Ja joskus hän tiesi, etteivät he halunneetkaan neuvoja.

Tähän opetustekniikkaan kuuluu siten itse asiassa kolme osaa: kuuntele, tee kysymyksiä ja esitä asia omin sanoin, ennen kuin yrität vastata mihinkään kysymyksiin tai antaa mitään opetusta. Sinun tulisi harjoitella tätä päivittäisessä vuorovaikutuksessasi ihmisten kanssa, ennen kuin edes ajattelemaan opettaa heille jotakin. Ihmiset arvostavat todella sitä, että heitä kuunnellaan, ja jos he ajattelevat, että olet aidosti ymmärtänyt heitä, on todennäköisempää, että he antavat arvoa näkemyksillesi ja ovat vastaanottavaisempia opetuksellesi.

2. Käytä opetustarinoita (”teaching tales”)

Ehkä muiden pedagogien ja tutkijoiden tyrmistyk-

seksi käytän tätä yhtä ja samaa termiä *opetustarinat* kuvaamaan monia eri tekniikoita kuten malleja, kaavioita, vertauksia, metaforia ja analogioita. Termi tarkoittaa sitä, että opetus esitetään muodossa, joka on oppilaalle tuttu. Kasvatustieteilijät ovat osoittaneet tämän tekniikan tärkeyden – ja mestariopettajat ovat käyttäneet tätä tekniikkaa tuhansia vuosia. Jeesus on kuuluisa tämän tekniikan käyttämisestä. Sen ajatus on yksinkertainen: ihmiset voivat oppia jonkin asian vain silloin, kun se liittyy johonkin, minkä he jo tuntevat.

Sinun tulee siis käyttää jonkinlaista opetustarinaa tehdyksesi opetuksen oppilaalle ymmärrettäväksi. Se, millaista tarinaa käytät, riippuu sinusta ja oppilaastasi – ja siksi ensimmäinen tekniikka – kuunteleminen – on niin tärkeä. Sinun on ymmärrettävä, miten oppilaasi koee maailman ja ehkä tiedettävä jotakin hänen taustastaan, ennen kuin voit esittää opetuksen termeillä, jotka ao. henkilö ymmärtää.

Näitä opetustarinoita näemme käytettävän lasten kanssa. Voit esimerkiksi opettaa lasta sitomaan kengännauhansa pienen sadun tai runon avulla. Sellaisia on useitakin: yksi kertoo pitkäkorpaisesta jäniksestä, toinen tiipiin rakentamisesta ystävän kanssa. Sinä tunnet ehkä vielä jonkin. Ideana on se, että tarina auttaa lasta ymmärtämään ja muistamaan menetelmän.

Saadessamme lisää oppia emme lakkaa tarvitsemas- ta opetustarinoita. Tiedemiehet käyttävät niitä kertoessaan universumista – he nimittävät niitä malleiksi tai teorioiksi. Niillä ei monimutkaisuudessaan ole ehkä samanlaista kirjallista vaikutusta kuin kengännauhojen sitomista kuvaavalla tarinalla, mutta käytössä on sama tekniikka: uuden tiedon esittäminen käyttämällä ennestään tunnettuja tai helposti kuviteltavia termejä. Tiedemiehet laativat atomimallin, joka näyttää aurinkokunnalta. He suunnittelevat koneita, jotka näyttävät omittuisesti ruumiinosilta raajoineen ja jänteineen. He suunnittelevat organisaatioita, jotka muistuttavat puun oksia tai virtaavaa jokea. Ja me ymmärrämme niitä, koska tunnemme peruskäsitteen, jonka mukaan ne on muodostettu.

Mutta opetustarinaa voit käyttää tehokkaasti vain, jos olet todella kuunnellut oppilasta, jos olet yrittänyt ymmärtää häntä ja jos olet yrittänyt laajentaa tietämystäsi ihmisten elämästä ja ajattelusta. Olen tullut tuntemaan opettajia, jotka olivat laatineet todella hienoja selityksiä monimutkaisille käsitteille. Heidän ongelmanaan oli se, etteivät heidän oppilaansa pystyneet ymmärtämään selitystä, koska se perustui opetustarinaan, joka oli heidän kokemusmaailmansa ulkopuolella.

Voidaksesi käyttää tätä tekniikkaa sinun on siis ensin kuunneltava oppilaita ja ymmärrettävä, mitä heidän kokemuksensa on heille opettanut. Jos he yrittävät ratkaista konkreettisen ongelman kuten paperitukoksen poistamisen kopiokoneesta, he saattavat kuvata ongelmaa käyttämällä opetustarinaa, ts. mallia, analogiaa, kielikuvaa, kaskua jne. Kuuntele sitä tarkkaavaisesti, koska voit käyttää heidän malliaan opettaaksesi heille jotakin tai parantaa heidän malliaan auttaaksesi heitä löytämään vastauksen kysymykseensä.

3. Keskity positiiviseen

Ja hänen opetusmenetelmänsä oli seuraavanlainen: Hän ei kertaakaan takertunut heidän erehdyksiinsä eikä sanallakaan puuttunut heidän opetuksiinsa esiintyviin puutteellisuuksiin.

Kussakin tapauksessa hän tapasi ottaa erikseen esille heidän opetuksiinsa sisältyvän totuuden ja jatkaa sitten keskustelua siten, että tämä totuus kävi heidän mielessään entistäkin houkuttelevammaksi ja valaistummaksi niin, että tämä totuuden painottuminen varsin lyhyessä ajassa työnsi tehokkaasti tieltään siihen liittyneen erheen. [1456:0]

Jeesus tapasi monia oppineita ihmisiä, arvossa pidettyjä opettajia Roomassa ja muualla. Pane merkille, ettei Jeesus koskaan oikaissut heitä sanomalla, että heidän ajattelutapansa oli väärä. Hän kuunteli heitä, ymmärsi heidän näkökulmaansa ja, jos löysi heidän ideoistaan mitä tahansa sellaista, joka heijasteli hänen suu- rempaa totuuttaan, hän käsitteli sitä yksityiskohtaisesti.

Urantia-kirja kehottaa meitä yksinkertaisuuteen: Jumalan isyys, ihmisen veljeys (2086:7) ja ystävyys Jumalan kanssa (1534:1; 1535:5). Nämä käsitteet eivät ole vieraita, vaan ne ovat pikemminkin sopusoinnussa monien uskonnollisten traditioiden kanssa. Siksi voimme pitää näitä yksinkertaisia mutta syvällisiä käsitteitä lähtökohtana, josta olemme yhtä mieltä ja jota voimme selvittää. Monien tekisi mieli mennä pitemmälle, mutta huomaamme, että sellaiset käsitteet kuin morontiamailmat, keskiväliolennot tai elämä naapuriplaneetalla herättävät luultavasti vain tyrmistystä kuulijoissamme.

Noudattaaksemme Jeesuksen opetustapaa meidän ei siis pitäisi yrittää korjata toisen ihmisen näkökantaa; sen sijaan meidän pitäisi etsiä se, mikä siinä on hyvää, ja laajentaa sitä hiukan. Meidän on ymmärrettävä, etteivät useimmat ihmiset ole valmiita ottamaan vastaan suuria, hätkähdyttäviä paljastuksia, jotka menevät yli heidän ymmärryksensä. Siispä ajattele pienessä mitta- kaavassa ja ajattele positiivisesti.

Tämä tekniikka toimii myös käsi kädessä kahden edellisen kanssa. Ymmärtämällä toisen henkilön näkökantaa ja laajentamalla mallia, joka on hänelle ennestään tuttu, voimme näyttää hänelle jotakin uutta.

Tekniikkojen yhdistäminen: Ole hyödyksi

Uskonnollinen kokemus on sen tietoisuuden todentuma, että on löytänyt Jumalan. Ja kun ihmisolento todellakin löytää Jumalan, tuo olento koee sielussaan sellaista löytämisen riemusta pulppuavaa sanomatonta levottomuutta, että hänen on pakko yrittää saada rakastava palveluhyöty vähemmän valaistuneisiin kanssaihmiisiinsä, ei toki sitä julkituodakseen, että hän on löytänyt Jumalan, vaan paremminkin antaakseen oman sielunsa äyräiden yli tulvivan ikuisen hyvyyden virvoitusta ja jalontaa kanssaihmiisiään. Todellinen uskonto johtaa yhä laajempaan sosiaaliseen palvelemiseen. [1121:6]

Olet ehkä huomannut, että Jeesus käytti elämänsä aikana hyväksi jokaisen hänelle tarjoutuneen tilaisuuden olla hyödyksi ihmisille. Esimerkiksi kun Jeesus oli matkalla Roomaan Ganidin ja Gonodin kanssa ja laivan peräsinmela meni rikki, hän tarjoutui auttamaan uutta melaa veistettäessä. Tällöin hänellä oli tilaisuus puhua useampien ihmisten kanssa ja tulla tunnetuksi hyvänä, hyödyllisenä ja viisaana henkilönä. Tätä palvelusta tehdessään hänellä oli hyvä tilaisuus opettaa ihmisiä.

Monet meistä ajattelevat, että opettaminen liittyy vain hengelliseen palveluun, mutta todellisuudessa opetustilanteita syntyy usein hyvin arkipäiväisissä olo- suhteissa. se, että tiedämme jotakin tästä maailmasta ja ettemme pelkää liata käsiämme. Se, että tiedämme jo- tain tästä maailmasta emmekä pelkää liata käsiämme,

saa muut ihmiset vakuuttuneiksi siitä, että voimme olla luotettavia todistajia. Olemme halukkaita auttamaan, työskentelemään rinta rinnan heidän kanssaan; emme pysyttele vain sivustakatsojina odottamassa, että jokin hengellistä ilmaantuisi. Kun suoritamme muille palveluksia ja työskentelemme yhdessä heidän kanssaan, ihmiset avautuvat ja kertovat meille näkemyksistään ja elämänsä katsomuksesta. Nämä ovat korvaamattomia, ennalta arvaamattomia tilaisuuksia opettamiseen. Jos pysyttelet syrjässä ja sanot aina: ”Minulla on liian kiire” tai ”En halua tehdä tuollaista työtä”, silloin menetät monia tilaisuuksia auttamiseen ja opettamiseen. Käyttäen esikuvana Jeesuksen elämää meidänkin tulisi pyrkiä enemmän kosketuksiin ihmisten kanssa ollaksemme heille monin tavoin hyödyksi, sillä tämän palvelun kautta pääsemme tutustumaan ihmisiin paremmin ja saamme tilaisuuksia opettaa ja oppia. Huomaa myös, että ne ovat tilaisuuksia jokapäiväisten asioiden opettamiseen.

Viime artikkelissani pyysin sinua miettimään jotakin palveluhanketta, jonka voisit ottaa tehtäväksesi. Löydät omat tilaisuutesi oppia opettamaan sitoutumalla jonkinlaiseen palvelutehtävään. Puhumme siitä lisää myöhemmin tässä artikkelissa.

Miksi ”vaivalloinen harjoittelu”?

Muistan, kun poikani sai kymmenvuotiaana kutsun luistelukutsuille. Vaikka hän todella halusikin mennä kutsuille muiden lasten kanssa, hän kieltäytyi lähtemästä. Hän sanoi minulle, ettei hän osannut luistella ja kaikki nauraisivat hänelle. Tulin surulliseksi ajatellessani, että hän jo niin nuorena osoitti tuollaista negatiivista aikuisen ihmisen käytöstä. Hän kieltäytyi oppimastuuta, koska se nolotti häntä. Hän kieltäytyi kasvama-

ta. Varo, ettei sinulle käy näin tässä vaivalloisen harjoittelun vaiheessa. Olet opettelemassa uutta taitoa, ja tunnet aika ajoitin tai jopa useimmiten olevasi taitamaton ja nolo. Mutta jatka hellittämättä, koska se on ainoa tapa oppia ja kasvaa.

Ryhdyimme tähän opettajantyöhön sellaisina kuin olemme, kaikkine lahjoinemme ja vikoinemme. Joillakin meistä on kyky kuunnella ihmisiä. Ehkä ajattelemme jo opetustarinoita tai olemme jo oppineet etsimään muista ihmisistä positiivisia puolia. Toiset meistä ovat ulospäin suuntautuneempia tai rohkeampia kuin toiset ja ovat ehkä innoissaan palveluhankkeesta, joka irrottaa meidät tavallisista rutiineistamme. Jotkut voivat olla jo hyviä näissä taidoissa ja ovat valmiita lähtemään lentoon. Jos olet näitä ihmisiä, hyvä on! Lähde liikkeelle ja tee sitä, missä olet hyvä. Mutta pidä varasi: lopulta tulee eteen seinä, jokin ei suju niin helposti kuin luulit. Jos olet henkilö, joka on saanut luontaisen opettamisen tai kuuntelemisen lahjan, ja kun lopulta tunnet itsesi taitamattomaksi tai kömpelöksi, sinun voi olla vaikeampi jatkaa kuin niiden, jotka eivät ole yhtä tottuneita helppoon menestykseen. Jos niin lupaavan alun jälkeen huomaat, ettei aina onnistukaan, on vaikea lähteä taas eteenpäin. Rohkaise kuitenkin mielesi. Tämä on vaivalloisen harjoittelun vaihe. Se on vaihe, jossa meidän tulee pohtia tätä taitoa ja soveltaa sitä tietoisesti käytäntöön sekä kokea se vaivalloiseksi. Siten tulemme edistymään ja kasvamaan.

Me muut emme ehkä tunne itseämme heti alussa niin varmoiksi ja kyvykkäiksi. Opittavana on uusia tai-

toja. Emme ole tottuneet todella kuuntelemaan ihmisiä, ja se meiltä vaatii tietoista ponnistusta ja tuntuu vaikealta. Emme ehkä aluksi ymmärrä opetustarinoiden ideaa ja meidän on vaikea tunnistaa niitä. Siksi voimme tuntea olevamme kömpelöitä tai jopa naurettavia, ikään kuin meitä ei yksinkertaisesti olisi tarkoitettu tekemään sitä. Meidän voi olla vaikea löytää mitään myönteistä toisen henkilön näkökannasta. Ja niin voimme menettää itseluottamuksemme.

Rohkaise sinäkin mielesi. Nämä ovat normaaleja tunteita. Älä epäile, onko sinut kutsuttu opettajaksi. Universumi odottaa sinun aloittavan taivaallisen elämänuurasi. Sinulla on jotakin lisäävää lähiympäristösi koulutukseen. Jeesuksen tavoin voit auttaa ihmisiä ”ohi kulkiessasi”. Jeesus kehitti tekniikkaansa harjoittelemalla läpi koko lapsuutensa ja varhaisen aikuisikänsä – kolmisenkymmentä vuotta. Sinä et voi kehittää tekniikkaasi muutamassa päivässä. Et tule aina onnistumaan niin hyvin kuin haluaisit, mutta tulet jatkuvasti kehittymään oppiessasi erehdyksistäsä.

Ponnistelu ei aina tuota iloa, mutta onnellisuutta ei ole olemassa ilman älyllistä ponnistelua. [556:10]

Kosmoksen suurin kärsimys on, ettei ole koskaan kärsinyt. Kuolevaiset oppivat viisautta vain kokemalla koettelemuksia. [556:14]

Tehtävät

Muista, että tämä on vaivalloisen harjoittelun vaihe. Se laskee perustan. Ole kärsivällinen. Vaikka päiväkirjan pitäminen voi tuntua raskaalta, se on varma tapa pohtia kokemuksiasi. Varaa aluksi 15 minuuttia kolme kertaa viikossa pohtiaksesi kokemuksiasi ja edistymistäsi tässä opetusohjelmassa. Käytä tähän joka viikko 15 minuuttia enemmän joko eri päivinä tai samoina päivinä, niin että seuraavien kolmen kuukauden kuluttua olet kehittänyt tavan miettiä noin puoli tuntia päivässä.

Kukaan muu ei lue päiväkirjaasi, joten älä pelkää oikeinkirjoitus- tai välimerkkivirheitä. Tarkoituksena on ajatella paperilla, sillä tavalla voit antaa ajatuksillesi varman muodon ja kirjata ne muistiin. Kun tästä on tullut sinulle tapa, tulet arvostamaan tätä itsellesi antamaasi aikaa, tätä tapaa selvittää ajatuksiasi. Ole kärsivällinen itseäsi kohtaan. Usko, että tulet kasvamaan ja muuttumaan. Et voi muuttua ja kasvaa, jos jatkat aina vain entiseen tapaan. Kasvu ja oppiminen edellyttävät, että muutat jotakin elämässäsi.

Jatka *Urantia-kirjan* lukemista ja lue IV osan luvut 137–150. Tarkkaile Jeesuksen käyttämiä opetustarinoita. Kiinnitä huomiota siihen, millä tavoin apostoleja harjaannutettiin opettamaan ja miten opetus heihin tehoi. Mieti myös sitä, miten erilaisia he kaikki olivat ja kuitenkin kaikki palvelivat ja opettivat omalla tavallaan vedoten erilaisiin ihmisiin erilaisissa olosuhteissa. Jeesus valitsi heidät, koska he eivät olleet kaikki samanlaisia, eikä hän odottanut heidän opettavan ja palvelevan samalla tavalla – mutta he kaikki palvelivat ja opettivat.

Annan tässä tehtävät seuraavien 12 viikon ajalle. En ole tällä kertaa jakanut niitä ajanjaksoiksi, koska ne muodostavat pikemminkin ympyränmuotoisen kuin viivasuoran prosessin. Käytä jokaiseen tehtävään niin paljon aikaa kuin tarvitset ja palaa siihen uudelleen ehkä useita kertoja seuraavien kuukausien aikana.

1. Sitoudu johonkin palveluhankkeeseen: Tämän vaiheen tarkoituksena on irrottaa sinut jokapäiväisestä ympäristöstäsi saattamalla sinut eri tavoin kosketuksiin erilaisten ihmisten kanssa. Käytä luovuuttasi etsiessäsi palveluhanketta. Voit työskennellä jo perustetun ryhmän kanssa kuten vapaaehtoisena ruoanjakelupisteessä tai partiolaisten lippukunnassa. Voit sitoutua käymään säännöllisesti jonkun sellaisen henkilön luona, joka toivoo vierailujasi. Voisit liittyä johonkin teatteriryhmään auttaaksesi lavasteiden rakentamisessa tai lippujen myynnissä. Voisit sopia tapaamisesta keran viikossa ulkomaalaisen opiskelijan kanssa, joka haluaa harjoitella englannin puhekieltä. Palvelusi voisi kohdistua jopa omaan perheeseesi siten, että varaat joka viikko tunnin siihen, että todella keskustele heidän kanssaan ja kuuntelet heitä. Tarkoituksena on löytää sellaista tekemistä, joka todella auttaa muita ihmisiä, jonka he ottavat ilolla vastaan ja joka **sysää sinut uusiin olosuhteisiin**. Sillä, mitä teet, ei ole niin suurta merkitystä kuin sillä, että ryhdyt johonkin uudessa palvelun hengessä ja sitoutuneena nähdäksesi, minne henki sinut johdattaa.

Ryhdy tähän palveluun rukoillen ja harkiten. Älä tee harkitsemattomia päätöksiä. Kirjoita päiväkirjaasi ensin luettelo eri mahdollisuuksista. Ajattele jokaista niistä ja rukoile. On tärkeää, että sitoudut, mikä merkitsee sitä, että päätät jatkaa tätä hanketta puolesta vuodesta vuoteen. Muista jälleen, että sinun on oltava kärsivällinen. Sinun pitää osallistua uskollisesti, tehdä työsi sekä katsella, kuunnella ja oppia. Pyydä ohjausta Ajatuksensuuntaajaltasi ja seuraa sen johdatusta. **Jos olet haluton aloittamaan palveluhanketta, ole hyvä ja lue uudestaan tässä Journalin numerossa oleva Phil Taylorin artikkeli!**

2. Mieti vaivalloisen harjoittelun merkitystä. Pohdi vakavasti niitä kertoja, jolloin sinäkin olet saattanut kieltäytyä oppimasta jotakin, koska et halunnut näyttää naurettavalta. Etsi esimerkkejä näistä tunteista lukutehtävissä kuvatuista ihmisistä. Kirjoita siitä päiväkirjaasi. Muistatko olleesi kiusaantunut, kun yritit oppia jotakin? Estääkö naurettavalta näyttämisen pelko sinua oppimasta jotakin? Tämä pohdiskelu auttaa sinua tässä vaiheessa kahdella tavalla. Ensinnäkin se antaa sinulle rohkeutta oppia uusia asioita ilman että sinun tarvitsee pelätä. Toiseksi se auttaa sinua ymmärtämään muita ihmisiä, jotka näyttävät haluttomilta oppimaan uutta taitoa. Suhtaudut empaattisemmin heidän pelkoihinsa ja epävarmuuden tunteisiinsa heidän ponnistellessaan oppiakseen.

Mieti näitä asioita yhä uudelleen seuraavien kolmen kuukauden aikana. Ajattele niitä kertoja, jolloin olet ollut kiusaantunut tehdessäsi tämän vaiheen muita harjoituksia. Tutki, miksi olet kiusaantunut ja mitä negatiivisia ääniä kuulet, kun sinulla on se tunne. Muistuta itsellesi, että olet opiskelija, että olet oppimassa ja että sinun on oltava kärsivällinen. Juhli onnistumisasi, niitä kertoja, jolloin oikeasti kuuntelet ihmisiä tai pystyt tunnistamaan opetustarinan. Keskity itsessäsi tapahtuvaan kehitykseen. Päiväkirjaan kirjoittamisen tarkoituksena on se, että voit myöhemmin nähdä edistyneesi.

3. Kuuntele muita ihmisiä ja mieti, mitä opit heiltä. Ota tämä tavaksesi päivittäin ennen kuin nukahdat illalla tai ehkä herättyäsi aamulla. Keiden kanssa jouduit tänään tekemisiin, mitä opit heiltä, mitä vuorovaikutus sinun kanssasi antoi heille? Tämän vaiheen

tarkoituksena on saada sinut tietoisemmaksi ihmisistä, jotka Jumala lähettää elämääsi. Et voi opettaa ihmisiä ”ohi kulkiessasi”, ellet edes huomaa heitä tai jos et välitä heistä, koska odotat jotakin erityistä tilannetta. Vapaa joka päivä noin 15 minuuttia aikaa kirjoittaaksesi päiväkirjaasi ja ajatellaksesi ihmisiä, joita tapasit sinä tai edellisenä päivänä.

Varo tänä aikana yrittämästä opettaa mitään. Tämä tähtää tiettyyn tarkoitukseen. Ideana on keskittyä ensin kuuntelemiseen sen sijaan, että ajattelisit vastaustasi. Yritä kuunnella ja tehdä kysymyksiä, jotka selventävät käsitystäsi asiasta. Ole varovainen: kysymyksemme sisältävät usein verhoitua arvostelua tai yrityksiä saada muut näkemään jotakin meidän tavallamme. Vältä kysymyksiä, jotka alkavat sanoilla: ”Oitko huomioon tämän?” ”Tunnetko tätä?” Nämä kysymykset johtavat usein pois itse aiheesta ja keskittävät huomion sinuun, kysyjään. Pidä huoli siitä, että kysymyksesi johtavat todella takaisin heidän näkökulmaansa.

4. Ole positiivinen. Miettiessäsi vuorovaikutustasi ihmisten kanssa kysy itseltäsi, mikä heidän ajattelutavassaan oli positiivista tai hyvää. Mitä asiaa voisit käsitellä laajemmin? Ota tämän vaiheen aikana askel eteenpäin. Kun kuuntelet, pidättäydy vastaamasta nopeasti. Kuuntele sen sijaan, kunnes löytyy jotakin, josta olet samaa mieltä, jotta voit sanoa: ”Ymmärrän, miksi ajattelet noin.” ”On totta, että – ”. ”Hyvä, että huomaisit, että – ” Pidättäydy taaskin tarjoamasta neuvoja tai opettamasta aivan heti. Ymmärrän, että joissakin tilanteissa sinun on opetettava jotakin. Jos työtoverisi esimerkiksi yrittää keksiä, miten uutta kopiokonetta käytetään, sinun on parasta neuvoa häntä. Mutta tee se VASTA KUN olet ensin kuunnellut, yrittänyt ottaa selville, mitä hän on ymmärtänyt, ja kun olet sanonut jotakin positiivista tai osoittanut, mitä hän on ymmärtänyt oikein.

Tätäkin sinun tulisi pohtia päiväkirjassasi. Juhli onnistumisasi.

5. Pane merkille opetustarinat. Ollessasi ihmisten kanssa vuorovaikutuksessa yritä katsoa maailmaa heidän näkökulmastaan. Kuuntele heidän käyttämiään malleja, analogioita ja opetustarinoita. Tämä vaatii harjoittelua, ja et ehkä pane merkille toisten käyttämiä opetustarinoita ennen kuin mietit niitä myöhemmin. Tämänkin takia pohdinta on niin tärkeää.

Voit mennä pohdinnassasi vielä pitemmälle. Kun huomaat, mitä opetustarinoita ja malleja muut käyttävät, yritä nähdä oma todellisuutesi, miltä se, mitä tiedät ja haluat opettaa, näyttäisi heidän näkökulmastaan. Yritä laatia malli tai opetustarina, joka valaisee tätä näkökantaa, joka voisi sopia yhteen heidän kokemuksensa kanssa. Tämäkin vaatii harjoittelua. Tulet palaamaan tähän taitoon yhä uudelleen, joten ole kärsivällinen. Huomaa, että *Urantia-kirjassa* useimmin käytetty opetustarina on Jumalan isyys ja ihmisen veljeys.

6. Mieti, mitä yhteistä sinulla on apostolien kanssa. Kun luet varsinkin lukua 139, vertaa itseäsi apostoleihin etsien yhtäläisyyksiä ja eroja: mitä ihaillet heissä ja mitkä olivat heidän inhimilliset heikkoutensa. Valitse apostoli, jonka kaltainen voisit mielestäsi olla, ja tutki, miten hän toimii kirjan eri luvuissa. Kirjoita tästä päiväkirjaasi. Tämän harjoituksen tarkoituksena on auttaa sinua tunnistamaan omat inhimilliset heikkoutesi ja että sinun on siitä huolimatta jatkettava hel-

littämättä. *Elämä on vain yhden päivän työ – tee se hyvin. Teko on meidän, tulokset ovat Jumalan.* [556:13]

Ota yhteyttä: Jos sinulla on jotain kysyttävää tai jos haluat vaihtaa kokemuksiisi kanssani suorittaessasi tätä ohjelmaa, lähetä minulle sähköpostia osoitteella *carolyn.prentice@gmail.com*. Jos useat henkilöt ottavat minuun yhteyttä, voisimme ehkä perustaa keskustelulistan ja jakaa kokemuksiamme ja ajatuksiamme. Olisin mielissäni yhteydenotoistanne!

Tämä on toinen artikkeli sarjassa, joka esiteltiin toukokuun 2006 Journalissa. Artikkelisarjan tarkoituksena on hahmotella suunnitelma opettamisen taidon omakohtaista kehittämistä varten. Sarjan neljässä artikkelissa käydään läpi taidon oppimisen neljä vaihetta: orastava tietoisuus, vaivalloinen harjoittelu, tiedostettu taito ja sisäistetty taito. Jos et ole nähnyt edellisiä artikkeleita, lue ne verkkosivulta <http://www.urantia-iaa.org/Journalindex.html>. (Valitse May tai August 2006 ja haluamasi kieli.)

Kääntänyt Leena Kari

Mikä on Mestarin ohjelma?

PHIL TAYLOR
Yhdysvallat

Seuraavassa yritän määritellä Mestarin ohjelmaa nojautuen omiin henkilökohtaisiin kokemuksiini. Tämä ei ole lopullinen määritelmä siitä, mikä tämä ohjelma on. Se on viime kädessä määriteltävä niiden miesten ja naisten yhteisten kokemusten perusteella, jotka uskaltavat aloittamaan tällaisen oppikurssin. Tämä on oma käsitykseni Mestarin ohjelmasta.

Jospa kristillisellä kirkolla vain olisi rohkeutta omaksua Mestarin ohjelmaa, niin tubannet näennäisen välinpitämättömät nuoret rynnistäisivät esiin tullakseen mukaan tällaiseen hengelliseen hankkeeseen, eivätkä he epäroisi heittäytyä koko painolaan tähän suurenmoiseen seikkailuun. [2085:2]

Yllä olevaa lainausta lukiessanne pitää mielessänne, että se on otettu *Urantia-kirjan* luvusta, joka käsittelee kristinuskon tulevaisuutta ja sitä, miten tänä päivänä tarvitsemme Jeesuksen paluuta maan päälle niiden miesten ja naisten elämässä, jotka uskaltavat elää hengen johdattamaa elämää. Tuossa luvussa sanotaan: *Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkien ihmisten tietoon.* [2084:1]

Kristillinen kirkko epäonnistui siksi, että se hämärsi ihmisten henkilökohtaisen suhteen Mikaeliin. Nämä kirkot väittävät, että Jeesus oli niiden instituutioiden perustaja, mutta useimmiten henkilökohtaisen suhteen Luojaamme, mutta useimmiten henkilökohtainen suhde hänen nimeään kantavaan kirkkoon. Siitä huolimatta tämä henkilökohtainen suhde on aina ollut ihmiselle mahdollinen. Jumalaa voidaan lähestyä, ja suhde Luoja-Poikaamme on siitä todisteena. Monet ovat tietoisia tästä suhteesta, mutta ovatko he toden teolla pyrkinet siihen? Mestarin ohjelma on todellinen ohjelma, jota ohjaa ja koordinoi Nebadonin Mikael. Samoin kuin Jeesus koulutti apostolejaan palvelemaan paremmin taivaan valtakunnassa, niin hän kouluttaa myös kaikkia halukkaita palvelijoitaan, jotka haluavat tulla opettajiksi ja johtajiksi siinä valtakunnassa.

Voimmekö nähdä yhtäkään syytä, miksi Mestari ei kouluttaisi meitä henkensä avulla aivan samoin kuin hän koulutti apostolejaan 2000 vuotta sitten? Eikö tällainen henkilökohtainen Mikaelin ja Totuuden Hengen kautta saatu koulutus olisi itse asiassa tehokkaampaa kuin Jeesuksen noille kahdelletoista antama koulutus? Muistakaa, että *Urantia-kirja* kertoo apostolien

päässeen omakohtaisessa hengellisessä edistymisessä Totuuden Hengen lahjoittamisen jälkeen vajaassa kuuksaudessa pitemmälle *kuin he olivat päässeet nimä miltei neljänä vuotena, jotka he olivat henkilökohtaisessa ja rakastavassa yhteydessä Mestariin* [2061:7].

Kristillinen kirkko epäonnistui siksi, ettei se pystynyt antamaan ihmisille selvää ja elävää käsitystä siitä, että Jeesus on läsnä ja jokaisen seuraajansa tavoitettavissa. Tämä aktiivinen, henkilökohtainen ja keskeytymätön ystävyyssuhde on suurenmoisen toveruuden lähde ja perustana jatkuvalla opetuslapsuudelle taivaan valtakunnassa, ja kaikki, jotka lähtevät tälle koulutuksen ja kehityksen tielle, ovat todella hänen opetuslapsiaan.

Kristillinen kirkko epäonnistui, koska se jätti osoittamatta, että Jeesus on henkilökohtainen oppaamme ja opettajamme ja että hän on sen rajattoman innostuksen lähde, jonka ansiosta voimme tulla mukaan tähän suurenmoiseen hengelliseen hankkeeseen. Kristillinen kirkko epäonnistui, koska se, sen sijaan että olisi johdattanut miehiä ja naisia todellisen opettajansa (Mestarin) luokse, yritti opettaa ja tulla itse opettajaksi Jeesuksen nimissä.

Sanan *mestari* määritelmät vuonna 1938 julkaistussa sanakirjassa *Funk & Wagnall's New Standard Dictionary* selventävät edelleen henkilökohtaista suhdettamme Mikaeliin. Niiden määritelmien joukossa, jotka kuvaavat *mestaria*, on useita, jotka sopivat erittäin hyvin määrittelemään suhdettamme Mikaeliin, kuten seuraavat: ”Henkilö, joka valvoo tai jolla on valta käskä muita; hallitsija; johtaja; henkilö, joka pitää oppilaita; opintojen ohjaaja; henkilö, jolla on opetuslapsia tai seuraajia; uskonnollinen johtaja.”

Mestari on enemmän kuin herra ja johtaja. Oikeassa merkityksessään ja sanan *rabbi* alkuperäisen käännöksen mukaan mestari on opettaja, ja juuri tätä suhdetta kristillinen kirkko ja monet järjestöt eivät ole käsitäneet; juuri mestari meitä opettaa ja kouluttaa.

Opetuslapsen määritelmä valaisee lisää tätä suhdetta. Opetuslapsi on ”henkilö, joka saa opetusta, oppilas.” Jos olemme opetuslapsia, olemme halukkaita oppimaan ja tunnustamme Mestarin opettajaksemme.

Ohjelmalla on useita määritelmiä: ”Suunnitelma tai menetelmä, jota voidaan käyttää toimintaan tietyn pää-

määrän saavuttamiseksi; sarja suoritettavia toimenpiteitä tai saavutettavia päämääriä; harjoitusohjelma; tai palveluja, mahdollisuuksia tai hankkeita käsittävä järjestelmä, joka on tavallisesti suunniteltu yhteiskunnallisen [tai hengellisen] tarpeen täyttämiseksi.”

Mestarin ohjelma on päämäärään tähtäävä suunnitelma tai toimenpidejärjestelmä. Jos tarkastelemme kaikkea sitä, mitä Jeesus opetti, ja hänen elämänsä johtavaa periaatetta, näemme, että Mestarin meille antama opetus tähtää yhteen ainoaan päämäärään: taivaallisen Paratiisin-Isämme tahdon etsimiseen, tuntemiseen ja täyttämiseen. Hänen opetuksensa ja ohjauksensa avulla hengen johdatuksessa olevat miehet ja naiset voivat saavuttaa tämän päämäärän ja edustaa Jumalan tahdon hallitusvaltaa maan päällä niin kuin taivaassa.

Määritelmä ”palveluja, mahdollisuuksia tai hankkeita käsittävä järjestelmä yhteiskunnallisen [tai hengellisen] tarpeen täyttämiseksi” on luultavasti sopivin määritelmä Mestarin johtamalle ohjelmalle. Ja tuntuisi tarkoituksenmukaisimmalta kuvata sitä näin: Miehet ja naiset – kumppanuussuhteessa Mikaelin kanssa – palvelevat hengellisesti palvelutilaisuuksia ja -hankkeita hyväksi käyttäen oppiakseen tehokkaammin tuntemaan ja täyttämään Isän tahtoa.

Tärkeintä tässä *ohjelman* määritelmässä on kuitenkin sen käsittäminen, että tarvitsemme suoritettavia toimenpiteitä ja koulutusta voidaksemme päästä tähän päämäärään ja valmentautua tehokkaammiksi palvelijoiksi taivaan valtakunnassa – tämän seuraavan aikakauden todellisiksi opettajiksi ja johtajiksi – apostoleiksi. Yksi järjestömme puutteista on se, että ymmärrämme opettajia ja johtajia tarvittavan mutta emme ole vielä käsittäneet koulutuksen tarvetta emmekä lähdettä, josta voimme sitä saada.

Mestarin ohjelman peruselementti on henkilökohtaisen suhteen muodostaminen Mikaelin kanssa, jolloin hän opettaa meitä vaihe vaiheelta saavuttamaan lopullisen päämäärän: sen, että hengellä on valta-asema yksilön mielessä ja Jumala hallitsee ihmisten sydämissä. Tämä koulutus voi toteutua enenevien palvelukokemusten kautta, kun olemme hengen johdattamia ja hengen ohjatessa meitä kasvamaan, oppimaan, löytämään ja toteuttamaan korkeampia hengellisiä realiteetteja ja saavuttamaan suurempia hengellisiä kokemuksia.

Palvelukokemus on tämän ohjelman toinen tärkeä puoli. Mestarin ohjelma on riippuvainen palveluun kouluttautumisesta. Palvelun kautta opiskelija saa haasteita ja virikkeitä sekä oppii toteuttamaan hengen johdatuksessa olevan pojan ihanteita ja toiveita. Palvelu on korkeampien hengellisten kokemusten löytämistä, ja uskollinen palvelu johtaa parempaan selvytyteen Isän tahdon tuntemisesta ja täyttämisestä – taivaan valtakunnan toteuttamiseen.

Evankeliumin opettaminen ei voi tapahtua vain sanoin vaan myös teoin – lähimmäistemme rakastavana palveluna. Juuri palvelu on keino, joka tuottaa dynaamisia elämäntilanteita, joissa voimme oppia ja opettaa rakastavassa vuorovaikutuksessa ja virikkeisessä [ajattelevassa] ympäristössä. Juuri palvelemalla aktiivisesti ihmistä voimme oppia todella luottamaan Jumalaa. Juuri ihmisen aktiivinen palvelu voi todella opettaa meitä tulemaan riippuvaisiksi Jumalasta ja painostaa meitä positiivisella tavalla antautumaan hengen johdatukseen kasvavien haasteiden ja vaikeuksien edessä.

Palvelun tie on ”toisen virstan kulkijoiden” tie.

Juuri niille seuraajille, *jotka todellakin elävät ja rakastavat siten kuin hän opetti opetuslapsiaan elämään ja rakastamaan ja palvelemaan, [2084:5] voidaan tarjota oppikursi, jonka Mestarin ohjelma on tarjonnut hänen opetuslapsilleen. Jeesus opetti apostolejaan heidän palvellessaan, ja niin on meidänkin löydettävä omat tapamme palvella, jotta voimme lähteä toiselle virstalle, joka tarkoittaa koulutusta ja valmistautumista suurempaa palvelutehtävää varten.*

Ehkä syynä siihen, että kristillinen kirkko on kasvattanut niin monia *näennäisen välinpitämättömiä nuoria*, on se, että nämä nuoret eivät näe aitoa johtajuutta näissä sosiaalisissa/hengellisissä organisaatioissa. Mutta todellisuudessa on paljon hengen johdattamia miehiä ja naisia, nuoria ja vanhoja, jotka kaipaavat aitoa johtajuutta mutta eivät vielä näe yhteiskunnassa ja uskonnollisissa instituutioissa johtajia, jotka olisivat heidän lojaalisuutensa arvoisia. Mutta näkevätkö he Mikaelin organisaationsa johtajana?

Mestarin ohjelma asettaa Mikaelin organisaatioidemme johtoon, ja hän vastaa seuraajiansa koulutuksesta ja valmentamisesta suurempaa palvelutehtävää varten organisaatioidemme piirissä ja koko yhteiskunnassa. Nuoret eivät ehkä halua osoittaa lojaalisuutta nykyisille johtajille, mutta he ovat sitäkin halukkaampia osoittamaan lojaalisuutta ja antamaan sydämensä Mestarin johdettavaksi ja opetettavaksi. Tällaisen koulutuksen kautta Mikael voi ryhtyä valmentamaan dynaamisempia ja vetovoimaisempia johtajia palvelemaan ja edustamaan häntä hänen Isänsä valtakunnassa.

Mikael on tietysti kouluttanut meitä koko ajan: hänen Totuuden Henkensä toimii vastaanottokyvystä riippumatta, mutta se on tarkoitettu saattamaan ihminen suuremmissa määrin tietoiseksi Mikaelin läsnäolosta. Se on tarkoitettu saattamaan meidät henkilökohtaiseen suhteeseen hänen kanssaan, ja ehkä tämä edistynyt suhde Luoja-Poikaamme ilmenee ”Mestarin ohjelmassa”.

Älkää tehkö sitä virhettä, että odotatte pääseväanne voimakkaaseen älylliseen tietoisuuteen vuodatetusta Totuuden Hengestä. Tämä henki ei koskaan herätä tietoisuutta itsestään, vaan ainoastaan tietoisuuden Mikaelista, Pojasta. Jeesus opetti alusta alkaen, ettei henki pubuisi itsestään. Todistus kumppanudestasi Totuuden Hengen kanssa ei sen vuoksi löydy siitä, että olisit tietoinen tästä hengestä, vaan paremminkin siitä, että koet, miten kumppanuutesi Mikaelin kanssa laajenee. [2061:2]

Tälle ohjelmalle on ominaista, että se on *yksilöllinen* ohjelma. Se ei ole instituution tai organisaation ohjelma. Se on ohjelma, jonka toteuttamista voi helpottaa vain henkilökohtainen suhteemme Luoja-Poikaamme. Miehet ja naiset eivät voi katsoa velvollisuudekseen muiden kouluttamista; yksilöstä itsestään riippuu, antautuuko hän koulutettavaksi yhteiskunnallisessa ja hengellisessä ympäristössämme saatujen enenevien hengellisten kokemusten kautta.

Koska tämä ohjelma on henkilökohtainen, jokainen yksilö löytää sen koulutus- ja kokemustavan, joka on hänelle oikea ja juuri häntä koskeva. Mikael auttaa meitä kaikkia löytämään juuri meille oikeat yksilölliset palvelutavat, ja tämän ohjelman puitteissa löydämme omat vahvuutemme ja heikkouksemme, ja alamme valmistautua suurempia palvelutehtäviä varten.

Mestarin ohjelma ei ole minkään organisaation tai

instituution vastuulla. Emme voi johtaa tällaista ohjelmaa Mikaelin puolesta. Mutta voimme alkaa jakaa kokemuksiaamme muiden kanssa kertomalla, että tämä ohjelma on elämässämme todellinen kokemus, ja rohkaistemalla heitä kokemaan näitä asioita itse. Emme ole täällä sanoaksemme ”seuratkaa meitä”, vaan pikemminkin ”tulkaa kanssamme”. Voimme jakaa muiden kanssa sen, mitä hän on opettanut meille henkilökohtaisesti, emme laatiaksemme muille ohjelmaa vaan auttaaksemme etsijöitä näkemään, että niille, jotka haluavat todella ryhtyä apostoleiksi, on tarjolla syvällisempi ja täydellisempi koulutuksen ja johtajuuden kokemus.

Mutta yksilön on itse laadittava tämä henkilökohtainen ohjelma Mikaelin kanssa, ja se näyttää alkavan

siten, että hän pyytää Mikaelia valmentamaan ja kouluttamaan itseään suurempia palvelutehtäviä varten.

Mikael haluaa hallita niiden miesten ja naisten sydämissä, jotka palvelevat hänen Isänsä valtakunnassa, ja näiden Jumalaa tuntevien miesten ja naisten avulla hän voi johtaa planeetan hengellistä elämää. Mutta näitä miehiä ja naisia on koulutettava asianmukaisesti suurempia palvelutehtäviä varten.

Mestarin ohjelma on todella suuri seikkailu – se on jännittävää Jumalan ja ihmisen rakastavaa palvelua rakastavan, mestarillisen opettajan ohjauksessa ja johdolla.

Kääntänyt Leena Kari

UAI-konferenssi 2006 Sydney, Australia

Eristyksissä elämisen edut – pienet ryhmät syvillä vesillä

Konferenssin kohokohtia – henkilökohtaisia vaikutelmia

KATHLEEN SWADLING
Sydney, Australia

Australialaiset lukijat saivat epäilemättä korvauksen eristyksissä elämisestään, kun heillä oli ilo toimia viimekesäisen UAI-konferenssin isäntinä Sydneyssä. Meillä on eristetyin maantieteellisen asemamme vuoksi harvoin tilaisuuksia seurustella kansainvälisen lukijayhteisön kanssa; me olemme kaukana kaikkialta. Matkakustannukset ovat useimmiten ainoa este. Oli suuri elämys saada sellainen joukko lukijoita vieraiksemme ja solmia kestäviä ystävyyssuhteita eri puolilta maailmaa saapuneiden lukijoiden kanssa. Mikään ei korvaa henkilökohtaista vuorovaikutusta; suuria asioita voi tapahtua ja tapahtuu, kun persoonallisuudet kohtaavat toisensa.

Kirjallisessa konferenssiselostuksessa voi tosiasialista kokemusta kuvata vain pinnallisesti. Tämän tapahtuman laajuuden ja syvyyden ymmärtämiseksi oli todella oltava itse siellä. *UAI Journalin* seuraavissa numeroissa tullaan julkaisemaan konferenssissa pidettyjä täysistuntopuheita, joten kerron teille tässä vain joitakin henkilökohtaisia vaikutelmiani.

Ennen kuin lähdän käsittelemään itse konferenssia, haluaisin kiittää ANZURAn konferenssikomiteaan kuuluvia työtovereitani, jotka nousivat niin urhoollisesti tilanteen tasalle ja tekivät taitavasti yhteistyötä tämän tapahtuman hyväksi. Toisen polven lukija Merindi Swadling nousi konferenssikomitean puheenjohtajaksi ja johti tiimiä tehokkaasti kaksi vuotta kestäneellä matkallamme kohti määränpäättä. Hän oli tehokas johtaja, joka varmisti, ettei yhtäkään kiveä jätetty kääntämättä. Oli hauska nähdä, miten niin nuori ja kyvykäs ihminen osasi pitää meitä ”vanhoja” aisoissa ja sai meidät pysymään asiassa. Nigel Nunn ja William Wentworth toimivat ohjelman sisällön suunnittelijoina, jotka huolehtivat suurimmaksi osaksi sen tieteellisestä puolesta. Oli hienoa, että joukossamme oli niin päteviä miehiä, jotka pystyivät hoitamaan kaiken tuon aivotyön, niin että me muut saatoimme keskittyä muihin järjestelyihin. Vern Verass, puheenjohtajamme, joka

on ammatiltaan graafinen suunnittelija, laati korkealuokkaiset mainoslehtiset, esitteet, ohjelmavihkoset, julistheet ja kilvet sekä myötävaikuttanut kaikilta muiltakin osin tehokkaasti suunnitteluprosessiin. Rita Schaad, taidekäsityögurumme, huolehti koristelusta ja monista sellaisista käytännön seikoista, jotka saivat asiat sujumaan kitkattomasti koko konferenssin ajan. Marion Steward, uusiseelantilainen jäsenemme, joka lensi kahdesti yli Tasmanian tapaamaan tiimiämme, keksi mainioita ideoita ja esitti ajatuksen tervetuliaisseremoniasta sekä johti ilmoittautumisprosessia konferenssipaikalla.

Puolisoni Trevor ja minä huolehdimme lisäksi ilmoittautumis- ja konferenssipaikka- ja yhteyksistä. Tämä joukko muodosti yhdessä suunnitteluryhmän ytimen, joka tapasi kasvotusten neljännesvuosittain kahden vuoden ajan ja vaihtoi lukemattoman määrän sähköposteja. Mutta määrärajan lähestyessä monet muutkin tarjoutuivat auttamaan työtehtävissä konferenssin aikana. Haluan tässä kiittää kaikkia seuraavia henkilöitä: Sophie Verass, loistava soololaulajamme, joka lauloi alkulaulun tervetuliaistilaisuudessa; Delphine Swadling ja Robyn Hromek, jotka auttoivat Marionia ilmoittautumisten vastaanotossa ja myivät juoma-, aterial- ja satamaristeilylippuja; Val Billington, joka avusti koristelussa; Andrew Swadling ja Rex Merrett, jotka vastasivat valokuvauksista ja videoinnista; Daniel Swadling, joka vastasi ”juoksupoikatiimistämme”, joka auttoi matkatavaroiden kanssa, järjesteli tuoleja jne.; Paul de la Croix, joka auttoi uskollisesti kaikkialla, missä apua tarvittiin; ja tietenkin Melbournen opintoryhmän tiimi: Bob Reynolds, Regina Williamson, Ben Bowler, Bevan-Rhys James ja Gerhard Neuwiller, jotka järjestivät Urantia-aiheisen tietokilpailun ja esittivät ”Kanaan häät”. Oli todella ilo tehdä työtä kaikkien näiden ihmisten kanssa.

Konferenssin järjestäminen on hieno kokemus – suosittelen sitä vilpittömästi lukijaryhmille, vaikka kysymyksessä olisi vain alueellinen kokous. Se auttaa to-

della saattamaan ihmisiä yhteen ja kehittämään heidän välilleen hyödyllisen yhteistyösuhteen ryhdyttäessä tekemään työtä yhteisten päämäärien hyväksi. Tiedän, että tämä kokemus on vahvistanut meitä kaikkia, ja olemme luvanneet pitää vauhtia yllä jatkamalla yhteistyötä ilmoituksen edistämistä koskevilla hankkeilla.

Tietäen, että Australiaan päästäkseen ihmiset joutuisivat maksamaan paljon ja rasittamaan itseään uuvuttavan pitkällä lentomatkoilla, suunnittelukomitea halusi varmistaa sen, että vieraamme kokisivat konferenssin vaivojensa ja kustannustensa arvoiseksi. Sen vuoksi yritimme kaikin keinoin huolehtia siitä, että ohjelma olisi opettava, kiehtova ja antoisa. Täysistuntopuheet olivat korkealuokkaisia ja käsitelivät monia eri aiheita kiehtovalla ja helppotajuisella tavalla. Valitessamme esitelmänpitäjiä pyrimme löytämään henkilöitä, joilla oli *Urantia-kirjan* syvällisen tuntemuksen lisäksi nimenomaan erityisen hyvä esitystaito. Sitä lahjaa ei kaikilla ole, ja tunsimme, että velvollisuutemme konferenssin osanottajia kohtaan oli hankkia puhujia, joilla olisi kyky pitää kuulijoiden mielenkiintoa vireillä ja onnistua opetusten opettamisessa.

Avasimme konferenssin perjantai-iltana pienellä avajaiseremonialla, jonka jälkeen ilta jatkui seurustelun merkeissä. Nuorimmat lukijamme kantoivat huoneeseen konferenssin julisteen ja levittivät sen lattialle. Sitten 18-vuotias Sophie Verass astui sille ja hämmästytti meitä laulullaan, joka on tuttu useimmille australialaisille mutta jonka sanat oli sovitettu *Urantia*-tilaisuutta varten. (Laulun sanat ovat tämän artikkelin lopussa.) Sen jälkeen kaksi presidenttiä, Gaétan Charland (UAI) ja Vern Verass (ANZURA), lukivat rukouksen ja pitivät lyhyet tervehdyspuheet. Konferenssikomitean vapaaehtoiset jäsenet tarjoilivat ensimmäisen kierroksen juomia tervetuliaismaljoina ja siirtyivät sitten vieraiden joukkoon. Konferenssi oli virallisesti käynnistynyt.

Nigel Nunn suostui juhlamenojen ohjaajaksi ja antoi ensimmäisen päivän lähtölaukauksen merkittävällä täysistuntopuheellaan aiheesta *Persoonallisuus muutoksesa – yksilön kukoistus*. Mielestäni Nigelillä on ainutlaatuinen kyky selittää *Urantia-kirjan* ”laajakangaskäsitteitä” kansantajuisin termein hausalla, kaunopuheisella ja nerokkaalla tavalla. Hän on myös tietokoneasiantuntija ja pystyy siten elävöittämään esityksiään loistavalla grafiikalla ja toimivilla universon malleilla. Rohkenenpa väittää, että Nigelin käsityskyky ja taito välittää *Urantia-kirjan* opetuksia koskevaa tietoa ja edistää niiden ymmärtämistä on vähintään yhtä hyvä, ellei parempikin, kuin William Sadler Juniorin, jonka nauhoitetut luennot ja kirjat ovat vuosikymmenien aikana auttaneet monia lukijoita ymmärtämään kirjan vaikeampia teemoja.

Will Sherwood oli ensimmäisen päivän toinen puhuja, joka piti iltapäivällä erinomaisen ja hyvin viimeistellyn esityksen aiheesta *Agondonterien tarina*. Willillä on mainio kyky yhdistää kirjan opetusten filosofia ja arvot omaan tietämykseensä positiivisen ajattelun voimasta. Will on päivittäin tekemisissä näiden käsitteiden kanssa sekä yksityiselämässään että ammatissaan, ja ne kiehtovat häntä ilmeisen voimakkaasti. Hän puhui todella täydestä sydämestään ja osasi tuoda esiin henkilökohtaisten asenteidemme ja valintojemme uskomattoman voiman, mikä herätti uusia oivalluksia *Urantia-kirjassa*

kuvatun agondonteristatuksen merkityksestä.

William Wentworth viritti tunnelman toisena päivänä vaikuttavalla esityksellään aiheesta *Eristys evoluutiotekniikkana*. Tässä meillä on toinen lahjakas persoonallisuus ja loistava puhuja, joka on piileskellyt kaikki nämä vuodet ”täällä alhaalla”. Nigelin tavoin Williaminkin erikoislahjakkuutena on kyky selittää ”laajakangasaiheita” koskevia opetuksia ja liittää ne yksilön asemaan laajemmassa maailmanjärjestyksessä. Tunsin pääseväni uskomattomalle matkalle, kun hän puhui hajaannuttamisen ja lähentämisen (divergenssin ja konvergenssin) käsitteistä evoluutiotekniikkana ja sai meidät kokemaan Universaalisen Isän persoonallisena realiteettina sydämässämme ja mielessämme. Olin todella lumoutunut ja ihmeissäni.

Tamara Wood, eräs nuoremman sukupolven lukijoistamme ja säätiön Chicagon keskustuomiston uskollinen toimistopäällikkö, puhui hehkuttaen ja mukanasatempaavasti aiheesta *Ilmoituksen sankarit* toisen konferenssipäivän iltapäivänä. Tamara on synnynäinen puhuja ja tiedonvälittäjä – hän on viehättävä ja varma esiintyjä, ja hänen puheensa tulee suoraan sydäimestä. Hän tunsikin ilmeisesti aiheensa läpikotaisin ja rakasti sitä. Hän teki nuo henkilöt – ilmoituksen sankarit – meille eläviksi, ja puhui heistä ikään kuin tuntisi heidät läheisesti. Tamara on minusta innoittava ihminen – hänen vilpittömyytensä ja elävä uskonna virtaavat hänen sielustaan niin, että hengen hedelmät ovat selvästi nähtävissä.

Michael Hanian, etevä venäjän kielen kääntäjäamme, puhui kolmannen päivän aamuna aiheesta *Palvonta erityyksissä – alkulähteelle yltäminen*. Sanotaan, että tynnessä vedessä suuret kalat kutevat. Michael kuuluu niihin hiljaisiin taiteellisiin sieluihin, jotka puhuvat suoraan omasta henkilökohtaisesta kokemuksestaan. Hänellä on älykäs ja kaunis mieli, ja hänen eksoottinen aksenttinsa tuo melodisen soinnin hänen ääneensä; meille jäi tunne, että olimme todella ”yltäneet alkulähteelle”.

Kolmannen päivän aamuna Michaelin puheen jälkeen sattui mielenkiintoinen tapahtuma. Olimme unohtaneet kertoa Michaelille, miten pitkään hänen odotettiin puhuvan. Olimme varanneet ohjelmassa kullekin täysistuntopuheelle aikaa tunnista puoleentoista, ja Michael oli valmistautunut puhumaan vain puoli tuntia. Hän kertoi siitä meille etukäteen, ja me pohdiskelimme, miten käyttäisimme yli jäävän ajan. Sillä välin oli syntynyt pulmallinen tilanne, kun oli löydettävä huone eräälle epävirallisista työryhmistä, joka oli määrää pitää myöhemmin samana päivänä. Sue ja Derek Tennantin oli määrää esitellä maksuttomia kouluja koskevaa hyväntekeväisysohjelmama (”FreeSchools charity project”), jonka he ovat aloittaneet yhdessä Mark Bloomfieldin kanssa Thaimaassa ja Intiassa. He tarvitsivat täysistuntuhuonetta, sillä he aikoiivat näyttää videon ja tarvitsivat projektorin ja valkokankaan. Olimme kuitenkin varanneet tämän huoneen erästä toista epävirallista esitystä varten, jossa piti myös näyttää video. Konferenssin ohjelmakomitea piti ex tempore -kokouksen ja päätti, että antaisimme Tennantien pitää esityksensä koko ryhmälle samassa tilassa Michaelin puheen jälkeen. Joku voisi sanoa, että meillä kävi moukan tuuri, sillä tämä esitys oli eräs konferenssin kohokohdista. Olen varma, ettei huoneessa ollut ketään, joka ei olisi ollut syvästi liikuttunut katsoessaan

videota, joka kuvasi lasten surkeaa tilaa köyhissä mais-
sa sekä sitä, miten kourallinen innokkaita *Urantia-kirjan*
lukijoita (Mark Bloomfieldin Intiassa tekemän työn
liikkeelle saattamina) yrittävät tehdä jotakin, jotta nu-
oret tytöt saisivat peruskoulutuksen, joka antaisi heille
mahdollisuuden parempaan elämään. Tämä projekti
on oma juttunsa, johon en voi tässä syventyä, mutta se
on tutustumisen ja tukemisen arvoinen. Lisätietoja siitä
voitte saada verkkosivustolta www.Freeschoolworld.com. Monet lukijat kuulivat kutsun konferenssissa ja
ovat alkaneet toimia tämän projektin hyväksi.

Mark Bloomfieldin väkevä esitys *Kaikkien missioiden
äiti* neljännen eli viimeisen konferenssipäivämme aa-
muna sai meidät pakostakin miettimään sitä, mitä meil-
le on annettu, millaiset kortit meillä on kädessämme
suhteutettuna tämän maailman sanoin kuvaamattomiin
kauheuksiin. Tämä vastakkainasettelu oli herätys huuto
meille, jotka väitämme uskavamme ilmoitukseen sisäl-
tyvän totuuden voimaan. Mark on sijoittanut liioittele-
matta tuhansia *Urantia-kirjoja* kirjastoihin ja oppilaitok-
siin sekä kehittyneissä että kehitysmaissa ja pannut
alulle useita humanitaarisia ohjelmia. Hän on ollut in-
himillisen kärsimyksen etulinjassa; hänellä on siitä ensi
käden kokemusta; hän tietää, mistä puhuu. Kaiken
kokemansa perusteella Mark on ehdottoman vakuuttu-
nut siitä, että *Urantia*-ilmoituksen opetukset ovat tä-
män sekasortoisen maailman pahoinvoinnin ja sairau-
den ainoa todellinen hoitokeino. Siksi hän on omista-
nut koko elämänsä työhön tämän asian hyväksi. Mar-
kin rohkeus ja sitkeys olivat innostavana esimerkkinä
hänen onnistuneesti valaistessaan uskon mahtavaa voi-
maa päätsekkäässä toiminnassa.

UAI:n presidentti Gaétan Charland piti viimeisen
täysistuntopuheen aiheesta *Pienet ryhmät tämän päivän
syvillä vesillä* esittäen meille yhteenvedon lukija- ja jär-
jestötoiminnasta maapallon eri puolilla. Hän kutsui eri
henkilöitä kertomaan lyhyesti palveluohjelmistaan ja
alueellisesta toiminnastaan. Meille puhuivat Byung
Seo, joka kertoi Etelä-Korean lukijakunnasta, Share ja
Bill Beasley, jotka kertoivat palvelun laajentamispro-
jekteista ja työstään Matteus-projektin parissa varojen
keräämiseksi *Urantia*-säätiolle, sekä Seppo Kanerva,
joka on *Urantia*-säätion presidentti. Gaétan oli syvästi
liikuttunut konferenssissa kokemastaan ja myönsi, ettei
hänen valmistamansa puhe vastannut enää sitä, mitä
hän halusi sanoa – hän piti sen sijaan improvisoidun
puheen ja puhui selvästi suoraan sydämestään.

Gaétanin jälkeen esiintyi ANZURAn puheenjohta-
ja Vern Verass, joka esitti viimeiset kiitossanat konfe-
rensin päätteeksi. Vernin sydämelliset kommentit lii-
kuttivat monet meistä kyyneliin asti. Tiedän, että kon-
ferenssi teki syvällisen vaikutuksen Verniin kuten mo-
niin muihinkin läsnä olleisiin. Muistan erityisesti hänen
päättössanansa: ”Jotta sammakonpoikanen voisi tulla
sammakoksi, sen täytyy elää uskollisesti sammakonpoi-
kasena – lähtekäämme siis tekemään työtä, jotta pää-
sisimme eroon hännästäme.”

Voisin puhua loputtomiin konferenssin muusta

ohjelmasta: monista erinomaisista työryhmistä ja opin-
topiireistä; hauskanpidosta ja ajanvietteestä; verratto-
mista keskustelutuokioista teekupin ääressä, aterioilla
sekä eteishalleissa ja asuntolan käytävillä; seurustelusta
laivaretkellä Sydneyn satamiin; ihmeellisistä toveruu-
den ja veljeyden tunteista – mutta en tee sitä ... siihen
ei riitä tilaa tässä Journalissa.

Ystäväni, keskuudessamme on tänäkin päivänä il-
moituksen sankareita – noita uskollisia palvelijoita,
jotka ”lähtevät toiselle ja kolmannelle virstalle”, opet-
tajia, jotka auttavat meitä *Urantia*-opetusten syvällises-
sä opiskelussa, hiljaisia suorittajia, jotka uurastavat us-
kollisesti tavoilla, joista emme ehkä koskaan tiedä tai
kuule mitään, ja johtohenkilöitä, jotka huolehtivat or-
ganisaatiopuitteista, joiden ansiosta tämän konferens-
sin kaltaiset tapahtumat voivat toteutua. Yhteiset pon-
nistuksemme punoutuvat kauniiksi kuvakudokseksi,
joka myötävaikuttaa Korkeimman Olennon kehityk-
seen. UAI on todellinen koulutusjärjestö, joka vaalii
Urantia-kirjan syvällistä opiskelua ja sen opetusten le-
vittämistä – se on sen kaksitahoinen tehtävä. Pyydän
hartaasti kaikkia konferenssien järjestäjiä käyttämään
hyväksi lukijakuntaan sisältyviä suuria kykyvarantoja ja
aikaansaamaan virikkeitä antavia koulutusfoorumeita,
jotka lisäävät *Urantia*-opetusten ymmärtämystämme
tavoilla, jotka paitsi että auttavat lukijoitamme ymmär-
tämään opetuksia myös edistävät hengellistä kehitystä
auttaen meitä soveltamaan opetuksia jokapäiväisessä
elämässämme.

Olemme urantialaisia

Me nousimme lämpimien sisämerien mudasta ja liejasta
Elämäkantajat hoivasivat meitä, kun kapusimme alas puista
Seisoimme kahdella jalalla, ja vihdoin ilmaantui vapaa tahto
Nimemme ovat Andon ja Fonta, ensimmäiset urantialaiset

Esivanhempamme olivat andoniitteja, jotka selviytyivät
jäädästä ja lumesta

Meissä on hitunen sinistä, punaista, keltaista ja
indigonväristä ihmistä

Me selviydyimme Prinssin kukistumisesta, ja sitten tulivat
Eedenin portit

Vaikka ne sortuivat sadassa vuodessa, niiden tarina säilyy

Kuoro:

*Me olemme yhtiä, mutta meitä on monta
Ja me tulemme kaikista maailman maista
Meillä on yhteinen unelma ja me laulamme yhteen ääneen
Minä, sinä ja me olemme urantialaisia*

Sitten alkoivat Saalemin uskon opetukset levitä yli maan
Valmistaen tietä Kristus Mikaelille, joka ojensi
meille pelastavan kätensä

Saattaakseen ihmiskunnan yhteen hänen ikuisen
suunnitelmansa mukaisesti

Nyt on meillä kädessämme lahjaksi annettu ilmoitus,
matkaopas
Kuoro

Kääntänyt Leena Kari

Taivaallinen tilaisuus

ALAIN CYR
Kanada

Sunnuntaina, lokakuun 22. päivänä 2006, osallistuin hautajaisiin kodissa, jossa rakastettu setäni Thomas makasi arkussa elettyään tällä planeetalla arvioni mukaan erittäin hyvän ja täydellisen elämän. Hän kuoli luonnollisen kuoleman 97½ vuoden iässä vakuuttuneena siitä, että Herra on paikalla vastaanottamassa häntä. Thomas oli isäni vanhempi veli. Isäni kuoli 1989. Tietenkään Thomasin sieluton ruumis ei näyttänyt kovinkaan erilaiselta kuin se, jonka kaikki hänen sukulaisensa ja ystävänsä olivat tottuneet näkemään.

Niinpä, mitä tunteisiin tulee ja kuinka paljon tällaiset tapahtumat muistuttavat tämän elämän lyhydestä, minulla oli tämä tilaisuus todella jakaa joitakin oivalluksia perheeni kanssa.

Keskustellessani serkkuni Bernardin, hänen poikansa Joeyn ja Bernardin äidin (tätini Rollande) kanssa Thomasin luonteenpiirteistä, Joey alkoi yhtäkkiä itkeä. Kiedoin käsivarteni hänen hartioilleen ja kysyin, että mikä hänelle nyt yhtäkkiä tuli. Hän sanoi olevansa surullinen, sillä hänellä ei koskaan ollut todellista tilaisuutta oppia tuntemaan Thomasia. Mainitsin, että nyt on todella sopiva ajankohta muistuttaa siitä, ettemme koskaan hukkaisi yhtään tilaisuutta seurustella veljellisesti kaikkien nyt tuntemiemme kanssa sekä niiden, joita tulemme myöhemmin tapaamaan. Kaikilla nyt ja myöhemmin tapaamillamme on meille viesti ja meillä on myös viesti heille.

Näistä asioista keskustellessamme serkku Bernard esitti epäilyksen elämän epäoikeudenmukaisuudesta kun kaksivuotiaat lapset kuolevat jo ennen kuin tietävät elämästä mitään. Asiaa pohtiessamme tajusimme, että toinenkin epäoikeudenmukaisuus oli nyt tapahtumassa kun ottaa huomioon pohjoisamerikkalaisen

miehen elinikäodotteen olevan keskimäärin 76 vuotta ja vertaa sitä iäkkään Thomasin poismenoona. Koska ymmärsimme olevamme luotuja olentoja niin on myös oltava Luoja ja vain hän tietää luotujensa olemassaolon täyden merkityksen. Ainoa meitä tyydyttävä perustelu löytyy uskostamme. Tämä luonnollinen, meille suotu kyky sallii meidän voivan uskoa ilman tietoa. Sitä paitisi, kun mietimme kuinka ihminen luotiin, huomaamme kuinka jokainen hänessä elävä elin on organisoitu toiminnallisesti. Ovatko silmät oikealla paikallaan? Olisiko suomme pitänyt olla jossain muualla? Emmekö olekin syntyneet varustettuina erityisin elimin ja kyvyin, jotka mahdollistava meidän olla sellaisia kuin olemme, ajatella persoonallisuuksia vapaan valinnan voimalla?

Päädymme siis tosiasiaan, että jokainen persoonallisuus on ainutlaatuinen, olemassaolomme ei voi olla sattuman ansiota ja vain rakastava Luoja voisi suoda sellaiset lahjat. Rakkautta ei voi määrämättömästi; se on rakkautta. Jos me siis yhdistämme inhimillisen olemassaolomme tarpeet pyrkimykseen tulla paremmin tuntemaan kaikkien persoonallisuuksien Isää, tulemme varmasti saamaan monia antoisia vastauksia. Rakastaminen on elämäntapa ja se johdattaa meitä ymmärtämään, osallistumaan ja toimimaan yhteistyössä sosiaalisen kehityksen puitteissa. Tämä lahja auttaa meitä ymmärtämään, että saamme antaessamme, ja että se on kasvamme mitta.

Poistuin hautajaisista kotiin iloisin mielin syleilyäni lämpimästi tätejä ja serkkuja... jossain määrin tunsimme, että tämä on vasta alkua.

Kääntänyt Martti Vanninen

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-ua.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €

Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeelliseksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association Inter-

national JOURNALille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <guyperon3@sympatico.ca>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI JOURNALista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on run-

saasti värikuvia, jotka on kopioteknisistä syistä jätetty pois suomennoksesta.

Huomio. IUA on muuttanut englanninkielisen nimensä muotoon Urantia Association International, UAI. Samalla UAI:n osoite on muuttunut. Uusi osoite, joka siis ei ole Urantia-säätiön osoite, on seuraava:

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA

© 2006 Kansainvälinen Urantia-yhdistys